

Ochiul magic

Nr. 27/2025

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

DIRECTOR, prof. înv. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE

DIRECTOR adj., prof. VIOLETA MĂZĂROAIE

COORDONATOR:

Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

REDACTORI:

PROF. CORINA MIHAIELA BOBOC

PROF. VALENTIN POPA

PROF. ANAMARIA BĂLĂOIU

PROF. MIHAELA PENU

PROF. MARIANA CRISTEA

PROF. ÎNV. PRIMAR IONICA CHIPER

PROF. ÎNV. PRIMAR BALMUȘ CLEMENTINA

COLECTIVUL DE REDACȚIE AL ELEVILOR:

POPA IANIS STEFAN

POPA FILIP

MIRCEA AMALIA ELENA

DINU ARIANA ȘTEFANIA

BALMUȘ DARIUS ANDREI

COJOCARU ANA ISABELLA DANIELA

PENU GABRIELA

HÂNCU DARIA MARIA

COSTEA SARA IOANA

GHEORGIȚĂ ȘTEFAN

OCHIUL MAGIC NR. 27/2025

Revista bianuală a Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”

ISSN 2068-2115

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com

Implicare, dăruire, succes

Din sumar:

Premiile revistei „Ochiul magic” / 2

Din nou la școală / 3

1 Decembrie - Ziua Națională a României / 5

Săptămâna verde /6

Călători - prieteni cu mediul /12

Jurnal de călătorie / 13

Plantăm azi, pentru mâine! / 14

Ochiul magic

Anul 2024 a adus cu sine trei premii importante pentru revista școlii noastre „Ochiul magic”. La etapa județeană a Concursului național de reviste școlare și jurnalistică, revistei „Ochiul magic” i-a revenit premiul al doilea și calificarea la etapa națională a acestui concurs.

Tot în anul 2024, la ediția a V-a a Festivalului „Arcade” (concurs inclus în CPEERI 2024, poziția 937), organizat de Colegiul Național „Costache Negri” din Galați, revistei „Ochiul magic” i s-a acordat premiul I.

Un alt premiu important, mențiune, a fost obținut la Concursul de reviste școlare (înscris în CPEERI 2024, poziția 1858), organizat de Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” din Focșani.

Prof. Gabriela Ciobanu

Din nou la școală

Prima zi de școală a fost interesantă, aveam emoții, dar sora mea, care atunci era în clasa a IV-a, a spus că va fi frumos primul an. Dimineața m-am trezit la șapte, am mâncat un corn și un iaurt și am pornit la drum. Doamna învățătoare ne-a dat câte o bomboană și o carte de colorat. A fost o învățătoare bună, chiar dacă îmi dădea multe teme, îmi va fi mereu dor de ea.

Acum, că sunt în clasa a V-a, observ că ne pregatea pentru gimnaziu. În clasa a V-a temele sunt mult mai lungi. Iar doamna ne-a înlocuit cu alți copii.

DINU REBECA, clasa a V-a B

Am ajuns la școală. Curtea era plină de colegi și zgomotul conversațiilor se auzea peste tot. M-am îndreptat către clasa noastră pentru prima oră, matematica. Nu pot spune că este materia mea preferată, așa că eram puțin stresată. Totuși profesorul a fost destul de înțelegător și de glumeț, chiar ne-a explicat din nou o lecție mai complicată. Pe măsură ce înțelegeam mai bine, am început să mă simt mai relaxată. În pauză am ieșit pe hol împreună cu câțiva prieteni din alte clase. Am râs și am discutat despre tot felul de lucruri amuzante întâmplare în ultimele zile. Este incredibil cât de repede trece timpul atunci când te simți bine în compania prietenilor. Ora de română a fost la fel de interesantă, așa cum

mă așteptam. Am discutat despre un fragment dintr-o carte pe care o citisem cu toții și am avut o dezbatere pe tema personajelor. Profesoara de română ne-a încurajat să ne exprimăm liber opiniile și am apreciat acest lucru foarte mult. M-am simțit mândră că am putut participa la discuție și chiar am fost și lăudată. După ore drumul spre casă a fost liniștit. Mă simțeam mulțumită de ziua care tocmai trecuse. Chiar dacă începutul a fost puțin dificil, în cele din urmă totul a mers bine. În concluzie, o zi obișnuită de școală poate aduce multe emoții, de la stres și oboseală, până la satisfacție și bucurie.

HAMZA REBECA MARIA, clasa a V-a B

Am fost încântată de începerea noului an școlar. Abia așteptam să îmi întâlnesc colegii și să îmi fac prieteni noi. Doamna directoare ne aștepta cu un mare zâmbet pe buze. Am intrat în sala de clasă plină de emoții, dar și foarte fericită. Între timp mi-am făcut și o prietenă nouă. O cheamă Maria, are părul scurt și negru, o față rotundă și este foarte drăguță. Din primul moment mi-am dat seama că vom fi inseparabile. Și chiar am avut dreptate. Suntem prietene și o iubesc din tot sufletul meu și sper să fim prietene până la adânci bătrâneți. Între timp mi-am făcut și alți prieteni cu care mă înțeleg foarte bine. Prima zi de școală a fost o experiență foarte frumoasă.

COSTEA SARA IOANA, clasa a V-a A

Grădinița și doamna mea educatoare au rămas în urmă. „De ce nu pot veni cu mine?” mă gândeam eu profund, cu obrăjorii roșii și calzi, cu câteva lacrimi în ochi, înainte de plecarea la școală. Urc cu mama scările școlii, ajung la ușa cea mare și albă, acum fără floricele, inimioare și pitici, doar cu un anunț și câteva albinuțe. Ușa se deschide, o lumină puternică apare și, puțin după aceea, o văd pe ea, pe doamna învățătoare: o femeie înaltă, cu zâmbet cald, cu ochii căprui și părul castaniu. Se apleacă și îmi spune cu voce blândă ca mierea, uitându-se în ochisorii mei:

–Bine ai venit la școală!

Mă pierd puțin în ochii ei căprui ca boabele de cafea. Revin la realitate și cu o voce subțire șoptesc:

–Bună ziua, spun încercând să nu plâng.

Cred că a observat ceva, pentru că adăugă:

–Este în regulă! Cum te numești, draga mea?

–Rebeca. Dar cu doi de „c”, spun eu mândră.

După aceea mă așez în bancă cu prietena mea cea mai bună. Și începând cu asta, totul a mers mai bine decât îmi imaginasem. Iar la plecare m-am ales și cu o bomboană.

Mi-a făcut plăcere să împărtășesc această amintire cu voi.

PETICĂ REBECA MARIA, clasa a V-a B

1 Decembrie Ziua Națională a României

Ziua Națională a României este o zi deosebită pentru toți românii, având o semnificație istorică deosebită. Una dintre cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru este prin excelență Unirea realizată în anul 1918. Cultivarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul nostru istoric, pentru realizările istorice și culturale și totodată pentru personalitățile pe care le-a oferit acest popor de la începuturi până astăzi sunt doar câteva dintre subiectele pe care ar trebui să le abordăm cu prilejul acestui eveniment important.

Ziua Națională este unul dintre momentele cele mai importante din istoria neamului românesc care oferă un bun prilej de a insufla elevilor noștri sentimentele de dragoste, respect și prețuire pentru limba română, pentru țara noastră și mai cu seamă pentru obiceiurile și tradițiile care ne definesc ca popor.

Elevii clasei pregătitoare D, coordonați de prof. învă. primar Șucăa Alexandra, au realizat cu prilejul zilei de *1 Decembrie* următoarele activități: au intonat imnul național „Deșteaptă-te române”, au audiat povestea „România, țara mea”, au recitat poezii patriotice, în cadrul orelor de AVAP au realizat lucrările „Ia și bundița” și „Românașii - păpuși din linguri de lemn”.

Activitatea s-a încheiat cu Hora Unirii. Elevii au primit stegulețe și diplome pentru participarea la activitățile dedicate zilei de *1 Decembrie*.

Prof. învă. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

Săptămâna verde

Pe cărări aurite de toamnă am descoperit, în prima zi din *Săptămâna verde*, Grădina Botanică. Vremea favorabilă a adus bucurie pe chipul copiilor care au explorat încrezători frumusețile naturii.

Covorul multicolor de frunze a creat un peisaj minunat, iar năzdrăvanii clasei pregătitoare D au completat acest decor cu ghidușiiile lor.

A fost o zi interesantă și plină de entuziasm în care elevii clasei pregătitoare D au descoperit tainele astronomiei din cadrul proiectului educațional „Sistemul solar” de la Complexul Muzeal de Științe Naturii „Răzvan Angheluță” din Galați.

Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

Luni, 4.11.2024, elevii clasei a V-a A au participat la activitatea *Natura și literatura*, coordonată de doamnele profesoare Ciobanu Gabriela și Stamate Daniela.

Activitatea a avut ca obiectiv formarea unei atitudini pozitive în ceea ce

privește protejarea mediului.

Elevii au audiat o poveste având ca temă natura și importanța acesteia pentru om, apoi și-au exprimat părerea cu privire la mesajul poveștii. Împărțiți în 5 echipe elevii au dezbătut importanța protejării și conservării mediului înconjurător și au realizat câte un poster pe această temă.

Prof. STAMATE DANIELA OANA

Luni, *Steluțele* clasei pregătitoare C au explorat mediul lor natural, Sistemul solar și cosmosul.

Activitatea s-a desfășurat în colaborare cu Complexul Muzeal de Științe Naturii din Galați, loc în care *Steluțele* au profitat de ultima lună de toamnă și au împărțit zâmbete și bucurie în mijlocul frunzelor și florilor multicolore.

Prof. înv. primar RĂDULESCU VALENTINA CRISTINA

Elevii clasei a II-a B, de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian”, au poposit la bibliotecă cu entuziasm. În cadrul activităților din *Săptămâna verde*, copiii au răsfoit cu atenție cărțile despre natură, protecția mediului și biodiversitate. Au descoperit lucruri noi despre plante, animale și despre cum pot contribui la un mediu mai curat. Noi le-am pregătit o selecție de cărți ilustrate, iar ei au citit câte un fragment la alegere, prezentându-ne apoi frumoasele creații realizate la școală.

Vizita la bibliotecă s-a încheiat cu promisiunea de a reveni pentru noi aventuri literare, fiind pregătiți să exploreze și alte lumi fascinante, păstrând informațiile valoroase dobândite în această vizită în lumea magică a cărților.

Învățător DANIELA CÂMPANU
Bibliotecar MARICICA SAVA

În prima zi din *Săptămâna verde*, elevii clasei pregătitoare B s-au bucurat de o zi minunată petrecută în Grădina Botanică unde au explorat plantele și au observat relația acestora cu alte organisme, constientizând necesitatea protejării naturii.

În Muzeul de Științe au descoperit noi informații despre Univers, despre Sistemul solar și despre planeta Pământ.

Prof. înv. primar SOROCEANU ALINA

„Dacă nu ar mai fi albine, nu ar mai fi polenizare, nu ar mai fi plante, nu ar mai fi animale, deci omul nu ar mai exista” (Albert Einstein)

În cea de-a doua zi din *Săptămâna verde*, elevii claselor pregătitoare B, C și D au pătruns în universul albinelor, întâlnind un om minunat, un om care, prin intermediul cuvintelor sale frumoase, informative și prin materialele prezentate a transmis elevilor cât de importante sunt aceste mici insecte, albinele.

Mulțumim, *Stupina Avram*, pentru bucuria cu care ați împărtășit și ați apropiat elevii mai mult de această lume minunată a insectelor mici, albinele, care sunt atât de importante pentru viața noastră și sănătatea planetei! Ne bucurăm foarte mult că v-am cunoscut!

Prof. înv. primar SOROCEANU ALINA
Prof. înv. primar RĂDULESCU VALENTINA CRISTINA
Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

„Apa noastră cea de toate zilele”

Conștienți de importanța apei în viața noastră, elevii clasei a IV-a B și a IV-a D au aflat cum ajunge apa potabilă la consumatorii casnici și industriali. Au urmărit cu interes fiecare etapă din procesele de curățare, filtrare și clorinare a apei. Au ascultat explicațiile personalului autorizat și au primit răspunsuri la o multitudine de întrebări.

Învățător BERBECI DELIA și prof. învă. primar BALMUȘ CLEMENTINA

Armonie și culoare Pornind de la o floare

Albinuțele clasei a IV-a C au realizat astăzi ornamente folosind cea mai frumoasă floare a toamnei - crizantema.

Activitatea s-a desfășurat cu ajutorul doamnei Berbeci Oana, căreia îi mulțumim pe această cale. Aceasta ne-a dăruit cu generozitate florile din prăvălia dumneaei, „Prăvălia cu flori a Oanei”, și ne-a împărtășit câteva din tainele reginei toamnei, crizantema.

Originară din Asia, crizantema s-a răspândit repede în toată lumea, fiind apreciată pentru multitudinea de culori, mărimi și forme. Este o plantă rezistentă la temperaturi scăzute, dar care preferă locurile însorite. Noi le numim tufănele sau dimitrițe. În Japonia, este floarea oficială a Împăratului simbolizând longevitatea și puterea. În SUA, a devenit floarea oficială a orașului Chicago, fiind un simbol al bucuriei, iar copiii o dăruiesc mamelor de ziua lor.

Nu trebuie să așteptăm ziua de 8 Martie pentru a oferi mamei un ornament floral.
Felicitari, copii!

Prof. învă. primar CHIPER IONICA

Elevii clasei a II-a C au înțeles, prin activitatea de azi, cât de important este să sortăm corect deșeurile, deoarece acest proces joacă un rol esențial în protejarea mediului și în conservarea resurselor naturale.

Sortarea corectă contribuie la reducerea deșeurilor care ajung în gropile de gunoi, la diminuarea poluării și la facilitarea reciclării materialelor care pot fi reutilizate. Fiecare tip de ambalaj – plastic, sticlă, hârtie sau metal – trebuie separat și gestionat corespunzător pentru a permite procesarea lor eficientă.

Prin gesturi mici, cum ar fi sortarea responsabilă a deșeurilor, putem ajuta la menținerea unui mediu mai curat și mai sănătos pentru generațiile viitoare.

Învățător CODIȚĂ IONELA ANA

În lumea plantelor,
activitate din Săptămâna Verde

Elevii clasei I A au intrat în lumea *Ecoterrienilor* și au vizionat lecția *Flora și fauna*. Au discutat despre speciile aflate pe cale de dispariție și cauzele care le pun în pericol. Apoi au plantat *bombonele* de grădină.

Prof. învă. primar PERJERU VASILICA

Elevii clasei a V-a A au încheiat *Săptămâna verde* cu activitatea „Mai aproape de natură”, desfășurată în Grădina Publică.

Prin această activitate educativă s-a urmărit ca elevii să identifice diferite specii de plante și arbori și să petreacă timp în natură.

Cu ajutorul aplicației Google Lens, elevii au identificat peste 10 specii de plante și arbori, pe care le-au notat în carnețele, urmând să caute informații despre acestea. Apoi au făcut exerciții fizice la aparatele de fitness și s-au jucat în parcul special amenajat.

Prof. STAMATE DANIELA OANA

O incursiune în lumea meseriilor: strungar, sudor, electrician, electronist, arhitect AutoCAD, tehnician în protecția mediului, meteorolog, metrolog.....

Elevii claselor a VIII-a au fost azi în vizită la Liceul Tehnologic „Radu Negru” și au fost primiți în laboratoare, ateliere, cabinete și săli de clasă. Au interacționat cu elevii din clase și cu cei aflați în perioada de practică tehnologică, precum și cu cadrele didactice.

Momentul culminant a fost o reprezentație a unor roboți Arduino și a unei expoziții cu produse realizate la imprimanta 3 D a liceului. Gazda noastră a fost doamna profesoară Moșolea Manuela, care ne-a prezentat un material despre amprenta de carbon și cum se pot implica elevii și familiile lor în reducerea acesteia.

A fost o activitate interesantă, captivantă și utilă!

Prof. PENU MIHAELA

Săptămâna verde nu se putea încheia fără o acțiune de reciclare. *Albinuțele* clasei a IV-a C și *Ștrumpfii* clasei a IV-a D au contribuit la protejarea mediului înconjurător printr-o activitate de reciclare a peturilor.

Prof. învă. primar CHIPER IONICA
Prof. învă. primar BALMUȘ CLEMENTINA

Go Green! - Atelier în limba engleză

Elevii clasei a IV-a D au dovedit astăzi că pot pune în aplicare o serie de măsuri pentru protejarea mediului.

Sub îndrumarea doamnei profesoare Gafton Aurelia au creionat cele mai importante acțiuni pe care le poate face fiecare dintre noi.

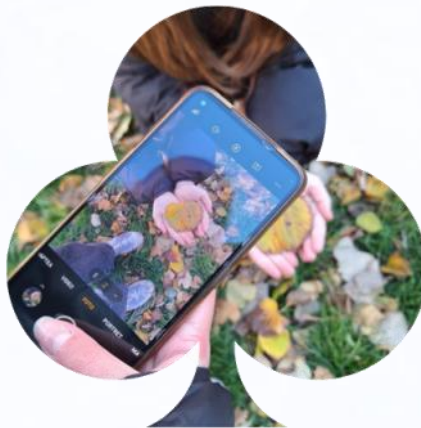
Doar împreună putem acționa pentru un mediu sănătos!
Go Green!

Prof. GAFTON AURELIA

Elevii clasei a VII-a B au făcut o plimbare în natură unde au organizat un concurs de fotografii. Aceștia s-au distrat, au învățat lucruri noi și la sfârșit au votat cele mai frumoase fotografii.

Prof. MÂNZU ALEXANDRA
Prof. CIORTAN VASILICA

Elevii claselor a IV-a A și C de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian”, în vizită la Uzina de Apă

Vizita face parte din programul național „Săptămâna verde”.

Prin acțiunile derulate în parteneriat cu instituțiile de învățământ, sperăm să contribuim nemijlocit la conștientizarea tinerei generații în ceea ce privește rolul și importanța apei, protejarea mediului înconjurător și respectul pentru natură.

Prof. înv. primar CHIPER IONICA
Prof. înv. primar EPURE FLORENTINA
CRISTINA

Elevii clasei a VII-a B au profitat de plimbarea în Grădina Publică pentru a colecta materiale din natură pe care apoi le-au folosit în creațiile lor plastice pe temă ecologică.

Rezultatele dau dovada talentului și implicării lor.

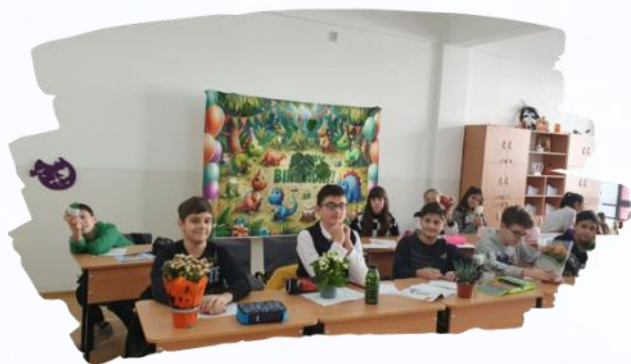
Protejați natura, locul unde oamenii devin creativi!

Prof. POPA VALENTIN

Gesturile mici construiesc un viitor mare. Elevii clasei a VII-a A au desfășurat, în *Săptămâna verde*, o campanie de reciclare.

Prof. CRISTEA MARIANA

În *Săptămâna verde*, elevii clasei a V-a A au organizat o expoziție de plante de apartament. Prin această activitate educativă s-a urmărit ca elevii să cunoască caracteristicile diferitelor plante de apartament și să manifeste interes pentru îngrijirea și protejarea acestora.

Elevii au fost invitați să identifice avantajele și dezavantajele deținerii de plante în locuință. Fiecare elev a prezentat planta adusă și a citit informații despre ea. S-a realizat o expoziție de plante, elevii le-au admirat și le-au fotografiat.

Prof. STAMATE DANIELA OANA

Când privești în ochi un animal sălbatic, este ca și cum ai arunca o privire în sufletul naturii în sine.” – Paul Oxtan

Miercuri, elevii claselor pregătitoare B, C și D au fost în vizită la Grădina Zoologică. Sub mângâierea razelor blânde de soare, cei mici au avut ocazia să dezvolte sentimentul de dragoste față de animale și dorința de a le proteja. Elevii s-au distrat de minune, învățând despre hrana animalelor, adăpost și modul de îngrijire a acestora

Prof. învă. primar SOROCEANU ALINA

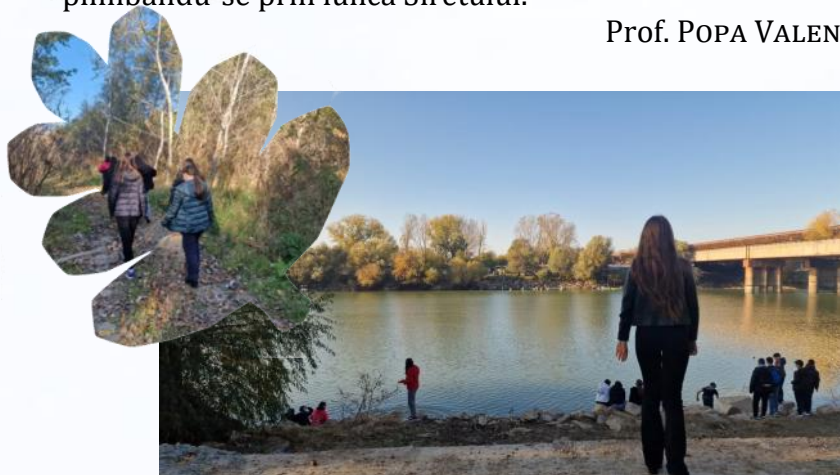
Prof. învă. primar RĂDULESCU VALENTINA CRISTINA

Prof. învă. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

Elevii clasei a VI-a B au realizat decorațiuni din elemente vegetale și s-au bucurat de peisajul autumnal plimbându-se prin lunca Siretului.

Prof. POPA VALENTIN

„Săptămâna verde” a surprins elevii claselor pregătitoare B, C și D cu o lecție de educație civică, prin intermediul căreia aceștia au avut ocazia să descopere importanța respectării regulilor de circulație. Pentru a proteja natura, este esențial să ne deplasăm cât se poate de mult pe jos. Însă, rolul de pieton ne expune zilnic la o multitudine de pericole. Copiii au înțeles că pentru a fi în siguranță pe stradă, este necesar să respectăm regulile de circulație, la fel ca oricare alt participant la trafic.

Prof. învă. primar SOROCEANU ALINA

Prof. învă. primar RĂDULESCU VALENTINA CRISTINA

Prof. învă. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

„Verde pentru viitor”
- activitate în cadrul
Săptămânii verzi,
(realizată în parteneriat cu
grădinițele)

Activitatea celor mai mari elevi din ciclul primar din școala noastră a fost centrată pe elementele naturale indispensabile vieții, apă, soarele, pământul și a promovat acțiunea de protejare a planetei. Elevii le-au împărtășit din cunoștințele lor preșcolarilor și împreună au învățat de ce este important și cum putem proteja planeta.

A fost o zi de sărbătoare, de întâlnire între generații de copii, de construire de punți spre un viitor bun, sănătos, armonios și verde.

„Dăruind vei dobândi!” - o activitate prin intermediul căreia elevii claselor a IV-a au dăruit talentul, hărnicia, dragostea lor pentru natură celor mai mari preșcolari.

Mulțumim pentru oportunitatea de a ne cunoaște mai bine și de a face lucruri mărețe împreună!

Grădinița cu Program Prelungit „Prichindel”

Grădinița cu Program Prelungit „Motanul Încălțat”

Grădinița cu Program Prelungit „Codruța”

Grădinița „Alice”

Prof. înv. primar EPURE FLORENTINA CRISTINA

Călători

- prieteni cu mediul -

Clasele a VI-a A, a VI-a B, a VII-a A, a VII-a B și a VII-a C, pe data de 06.11.2024, au fost *Călători - prieteni cu mediul* și au admirat natura conservată și în stare naturală a județului Tulcea, arie protejată din Delta Dunării.

Natura ne-a încântat cu toate frumusețile ei: plante, animale, păsări și raze blânde de soare, iar noi promitem să o protejăm, astfel încât să o mai putem admira și cu altă ocazie.

Prof. BĂLĂOIU ANAMARIA

Jurnal de călătorie

Excursia cu școala, la Tulcea, a fost o adevărată aventură. Am început ziua cu mult entuziasm, știind că vom vizita locuri interesante.

La ora 8 am plecat cu autocarul spre Tulcea. Eram toți gata de plecare și nerăbdători. Drumul până acolo ni s-a părut foarte scurt. Prima destinație a fost Muzeul Eco-Turistic „Delta Dunării”. De la intrare ne-a întâmpinat un ghid care ne-a dat explicații despre exponatele muzeului. La parter erau habitate naturale, iar la etaj erau reproduceri ale habitatelor omenești din trecut. La subsol am descoperit multe acvarii cu pești mari și mici, viu colorați. Cel mai mult ne-a plăcut un tub care străbătea un acvariu imens și prin care se putea trece.

Peste aproximativ o oră am ajuns la următoarea destinație: Muzeul Satului Pescăresc Tradițional Tulcea. După ce am luat masa, am vizitat acest muzeu în aer liber. Ne-au plăcut casele care

aveau modele tradiționale. Am observat totuși un lucru: toate casele semănau unele cu altele. Cel mai mult ne-au atras tapiseriile și covoarele cu flori multicolore cusute pe fundal închis.

După o zi plină de descoperiri și distracție, ne-am întors acasă obosiți, dar fericiți, cu multe povești de spus. Această excursie a fost nu doar educativă, ci și foarte distractivă și abia așteptăm să mai avem ocazia să mergem în următoarea.

MIRCEA AMALIA ELENA

LUNGU SONIA

BALMUȘ DARIUS ANDREI

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a VI-a B

Plantăm azi, pentru mâine!

În fiecare an, la data de 29 octombrie, Centrul Carpato-Danubian de Geoecologie (CCDG) organizează activitatea *Ziua de Acțiune a Voluntarilor*, la care școala noastră participă din anul școlar 2018-2019, excepție făcând anul 2019-2020, când, din cauza pandemiei, nu s-a organizat.

La început, participarea a fost mai firavă, dar, pe parcurs, activitatea a ajuns tot mai populară în rândul elevilor școlii. Anul acesta, chiar dacă nu s-a atins „recordul” de anul trecut, când numărul participanților a fost 96, elevii au fost foarte receptivi, participând în număr de 86. Spre deosebire de alți ani, când au fost clase fără niciun elev participant, anul acesta, toate clasele au aderat la această activitate. Dintre ele, se evidențiază clasele: VII B (18 elevi! Felicitări!), VIII A și VIII B (13 elevi, fiecare), VII A (12 elevi).

S-au plantat 90 puieți, aproape toți pomi fructiferi, meri, peri, cireși, cei mai mulți.

Începând din 2021, din cauza pandemiei, mai întâi, și a vacanței dintre module, mai apoi, activitatea s-a desfășurat individual. De aceea, trebuie apreciat și evidențiat ajutorul dat elevilor de către părinții și bunicii acestora.

Participanților la activitate, elevi, părinți, bunici: felicitări, mulțumiri și îndemnul de a repeta această activitate de cât mai multe ori, pentru sănătatea mediului și a noastră, a tuturor!

Prof. coordonator ZAHARIA ZOICA

Redăm, mai jos, câteva impresii ale elevilor care au plantat copăcei:

„Am plantat copacul pentru că este important pentru mediu să existe cât mai mulți copaci și cât mai multe plante. Nu a fost deloc complicat să îl plantez, iar dacă mai mulți oameni ar face la fel ar fi un aer mai curat, însă, ca un copac să crească, trebuie să nu îl rupă sau deterioreze nimeni. Cu puțină grijă, putem planta și putem face o lume mai curată.”

ROMAN CRISTINA, clasa a VII-a C

„Am plantat un pom fructifer, cireș, în grădina blocului. Mă bucur că am putut contribui la protejarea naturii. Este un gest simplu, dar cu un impact mare asupra mediului înconjurător și asupra stării de spirit. Sunt foarte curioasă cum se va dezvolta și va crește copăcelul. A fost o experiență deosebită!”

DUMITRU BIANCA, clasa a VII-a B

„Am plantat un copac Thuja. Pentru mine, a fost o experiență chiar relaxantă, în care m-am reconectat cu natura. Pe mine personal m-a făcut să mă simt bine cu mine, deoarece am plantat ceva și asta a mai protejat puțin planeta.”

LUPU IOANA, clasa a VII-a B

„Pentru activitate, am plantat un măr, deoarece este o faptă bună pentru mediul înconjurător și mărul este fructul meu preferat. Această activitate mi s-a părut interesantă, deoarece înveți cum să plantezi copaci.

NEGRU ALEXIA, clasa a VII-a B

Imonov Armelia
clasa a VII-a B

Implinirea de a planta
un copac

Plantarea unui copac, în special a unui copac, a fost o experiență profundă și emoționantă pentru mine. El-am simțit conectată cu natura, ca și cum ar fi contribuit la ceva mai mare decât mine. Când am așezat pământul și am așezat rădăcina copacului, am simțit o bucurie imensă, știind că acest copac va crește și va oferi roade și umbră în anii următori.

Primul cum am așezat rădăcina cu pământ, am realizat cât de important este să avem grijă de mediul înconjurător. Fiecare copac plantat este un pas spre un viitor mai verde și sănătos. El-am simțit împlinire, ca și cum am lăsat o amprentă pozitivă asupra lumii. Este o senzație de împlinire să știu că am contribuit la viața acestui copac și că voi putea să mă bucur de frumusețea lui în anii ce vor urma.

„Pentru această zi, eu am decis să merg la țară și să plantez un brăduț de tip Thuja. Prima oară, am plantat unul acum trei ani, iar de atunci, în fiecare an, merg la țară, în perioada asta și plantez un brăduț. Experiența este una foarte frumoasă și recomand oricui să planteze. Eu, până acum, am plantat cam cinci brăduți Thuja și doi din altă specie. Voi continua ca, în fiecare an, să plantez măcar un brăduț sau un copăcel.”

GHEONEA ȘTEFANIA, clasa a VII-a B

„Când am plantat copacul, am simțit o conexiune cu natura. Fiecare mână de pământ pe care am aruncat-o peste rădăcina copacului mi-a adus un sentiment de responsabilitate și speranță. Pe măsură ce copacul crește, bucuria de a contribui la un mediu mai verde te face să apreciezi și mai mult natura. Mi-a plăcut foarte mult că am contribuit la un mediu mai sănătos!”

TEODORAȘCU ȘTEFANIA, clasa a VII-a B

„Mi-a plăcut să plantez copacul deoarece a fost o experiență frumoasă. Este important ca, măcar o dată, să plantăm deoarece este un gest frumos pentru a îmbunătăți condițiile de mediu. Eu am plantat alături de prietena mea și amândouă am fost mândre de noi. Abia aștept să facă fructe!”

DAMIAN DENISA, clasa a VII-a C

„Eu consider că plantatul unui copac a fost o activitate educativă, care pune în valoare toate cunoștințele deprinse în clasă despre mediu. Eu am plantat un prun în curtea de la țară și sunt nerăbdătoare să văd dacă se va prinde și va face fructe. Cu siguranță, voi face din nou această activitate, deoarece nu necesită un efort mare, iar beneficiile aduse sunt considerabile, atât pentru noi, cât și pentru planetă.”

TALPĂU MIRUNA, clasa a VIII-a A

„Eu am plantat un nuc în grădina de la țară, pentru această zi specială. Alegerea acestui copac a fost inspirată de faptul că nucul este un copac rezistent și de durată, ce oferă umbră și nuci. M-am bucurat să contribui la această activitate, știind că acest copac va crește și va lăsa o urmă frumoasă pentru viitor. A fost o experiență plăcută care mi-a dat un sentiment de împlinire.”

VRÂNCEANU ILINCA MIRUNA, clasa a VII-a B

„La îndemnul doamnei profesoare de geografie, am plantat un prun în grădina din spatele blocului în care locuiesc. Am ales acest pom fructifer întrucât prunele sunt fructele preferate ale mamei mele. Am simțit o mare bucurie atunci când doamna vânzătoare de la care am achiziționat micul prun m-a felicitat, atunci când a aflat că de acest copăcel voi avea grijă și îl voi ajuta să crească sănătos. Plantând acest prun, am înțeles câtă muncă stă în spatele tuturor fructelor pe care le găsim în piețe sau magazine. Cu siguranță, voi repeta această experiență, întrucât chiar mi-a făcut plăcere și m-a făcut să mă simt utilă și responsabilă.”

STRÂMBEANU DARIA, clasa a VII-a B

„Eu am participat la activitatea „Ziua Voluntarilor”, plantând un copac, un cais, cu ajutorul tatălui meu, care m-a îndrumat. Și anul trecut am plantat pentru această activitate. Mă bucur că am putut să plantez copaci, pentru că am ajutat natura. Recomand această experiență și cu siguranță, voi participa și anul viitor!”

CORDUN ELENA CRISTINA, clasa a VII-a B

„Eu cred că plantarea copacilor este o experiență unică, care necesită ceva muncă, dar lasă un sentiment plăcut, o dată ce vezi rezultatul final.”

CIORIȚĂ RĂZVAN, clasa a VII-a B

„M-am distrat foarte mult plantând copacul deoarece am mai petrecut timp cu bunicii mei. Ei m-au ajutat puțin la plantare și mă bucur foarte mult pentru că am avut șansa să plantez un măr la bunici, în livadă și să-i ajut.”

COTÂRLEȚ SOFIA, clasa VII B

„Am plantat un vișin în grădina blocului meu, acum o săptămână. Când am plantat copacul, m-am simțit bucuros pentru că am ajutat puțin natura. Plantarea unui copac are un rol important. Pe lângă faptul că va adăuga frumusețe peisajului, va contribui la purificarea aerului și la protejarea solului. Voi mai planta în viitor, pentru a ajuta natura.”

BASALIC ROBERT ANDREI, clasa a VII-a B

„Plantarea unui păr a fost o experiență specială. Am început prin a săpa o groapă în pământ, simțind fiecare mișcare, cu grijă, ca să nu rănesc rădăcinile. După ce am pus puiul de păr în groapă, l-am acoperit cu pământ. După ce am plantat părul, m-am simțit foarte bine. A fost o senzație de mulțumire, ca și cum aș fi făcut ceva important. M-am gândit că, deși, acum e doar un mic copac, în timp va crește și va deveni mare. A fost o senzație de speranță, pentru că știam că am contribuit la ceva ce va trăi mult timp. M-am simțit mândru că am avut grijă de el și că, într-o zi, îl voi vedea dând roade. Mi-a plăcut să știu că am făcut o schimbare în natură, chiar și una mică.”

ANGHEL MIHĂIȚĂ CRISTIAN, clasa a VII-a B

Evenimente

Din sumar:

O vacanță... franțuzește / 19

Balul toamnei / 21

O călătorie prin „Minunea” de R. J. Palacio / 23

Globulețul magic / 24

Jurnalist pentru o zi / 25

O vacanță... franceză

Cine a spus că învățatul unei limbi moderne este plictisitor?

La Școala Gimnazială „Dan Barbilian”, elevii au demonstrat că poate fi și distractiv! În timpul vacanței de vară, între iulie și august 2024, școala noastră a găzduit un atelier inedit de limba franceză, intitulat „Le français, c'est rigolo!”. Sub îndrumarea doamnelor profesoare Măzăroaie Violeta și Bojian Andreea, elevii de clasele a IV-a și a V-a au descoperit farmecul limbii franceze într-un mod cu totul special.

Atelierul a fost gândit ca o adevărată aventură lingvistică, unde jocurile, cântecele și activitățile practice au înlocuit manualele și exercițiile tradiționale. De la culori și haine, până la animale și meserii, fiecare temă a fost abordată într-un mod interactiv și creativ. Elevii au învățat noi cuvinte, expresii și structuri gramaticale participând la diverse activități: jocuri de rol, cântece și dansuri, atelier de creație, concursuri.

Dacă vă întrebați de ce a fost special acest atelier, atunci vă amintim că în această vacanță, învățarea prin joc și atmosfera plăcută au adus cu sine, pe lângă îmbunătățirea cunoștințelor de limba franceză, dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare și creativitate.

Iată de ce, la finalul atelierului, elevii au demonstrat progrese semnificative în ceea ce privește cunoștințele de limba franceză, au dobândit încredere în sine și și-au depășit timiditatea în a comunica într-o limbă străină. Având în vedere succesul acestei inițiative, organizatorii au decis să continue și în acest an școlar. Atelierul „Le français, c'est rigolo!” își va deschide porțile atât pentru elevii Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”, cât și pentru cei din alte școli, oferind tuturor oportunitatea de a învăța limba franceză într-un mod distractiv și eficient.

Vă așteptăm cu drag la a doua ediție a atelierului de vară „Le français, c'est rigolo!”.

Urmăriți-ne pe pagina de Facebook și pe site-ul Școlii „Dan Barbilian” pentru a nu rata startul înscrierilor!

Prof. ANDREEA BOJIAN

Prof. VIOLETA MĂZĂROAIE

Balul toamnei

Un bal mascat poate fi o activitate distractivă și creativă pentru toate vârstele. Fie că este vorba despre o școală sau despre o altă instituție acest tip de eveniment poate aduce împreună oameni pasionați de artă și design vestimentar. Ca activitate extrașcolară poate fi o experiență memorabilă pentru toți cei implicați. Cu puțină organizare și creativitate se poate crea un eveniment care va fi apreciat de participanți și de spectatori deopotrivă.

Aceste idei au stat la baza realizării *Balului toamnei*, activitate care a devenit deja tradiție în școala noastră. Elevii de gimnaziu și-au prezentat costumele atent confecționate pentru acest eveniment și au dansat pe ultimele acorduri muzicale la modă. Concursul de costume s-a finalizat cu premiarea participanților, câștigătorii fiind răsplătiți cu diplome și dulciuri.

LUPU LUCIEA

O zi deosebită

Într-o zi obișnuită de marți toți am fost informați că joi va fi organizat *Balul toamnei*. Am fost foarte entuziasmată de această veste. Când am ajuns acasă, am stat ore întregi să planific ce costum voi pregăti pentru bal. După multă gândire am decis să port un costum de zână, mai precis de zeiță a toamnei. Am stat ore întregi făcându-mi costumul să ajungă realitate. Viziunea mea de designer vestimentar priceput a fost puțin complicată. Mai întâi am căutat o rochie roșie, apoi am luat o curea tot roșie și le-am transformat într-o ținută superbă. Minte mea plină

de idei a decis că mai trebuie un accesoriu, o cunună făcută din frunze ruginii, așa că am fugit la magazin să cumpăr un mănunchi de frunze artificiale. După ceva timp, ce a părut o veșnicie, am reușit să termin costumul.

La școală am primit complimente din partea profesorilor pentru costum, chiar și de la doamna noastră de limba română. Ea m-a inspirat pentru această activitate.

COSTEA SARA IOANA, clasa a V-a A

Într-o zi de octombrie m-am oprit în fața dulapului neștiind în ce să mă deghizez pentru *Balul toamnei*. Și în final m-am decis. M-am deghizat într-un vampir care ia sângele elevilor ce nu învață. Colegii au avut și ei costume foarte reușite. În ora de matematică a început balul. În prima parte am dansat, iar, în cea de-a doua, am defilat pentru a ne fi admirate costumele. A fost o experiență frumoasă, cea mai bună parte fiind atunci când noi, cei din clasa a V-a A, am primit diploma pentru cele mai frumoase costume. - SAVIN ANDREEA

În toamna anului 2024 s-a organizat *Balul toamnei* la care am participat și eu, la fel ca alți copii din școală. Eu m-am costumat în soldat. Părerea mea este că ar trebui să se mai organizeze astfel de evenimente foarte interesante. - ROMAN ALEXANDRU

Mie *Balul toamnei* mi s-a părut frumos, deoarece am avut muzică și am putut defila alături de colegii mei. Eu m-am costumat într-un profesor, pentru că aș dori să devin profesor când voi fi adult. - ENACHE MIHAI ALEXANDRU

Eu m-am costumat într-un rege al strămoșilor noștri, am avut coroană cu smaralde și multe pietre prețioase și o mantie albastră. - ION LUCA IONUȚ

Balul toamnei a fost unul distractiv. Mie mi-a plăcut cum au fost costumați colegii mei, dar și ceilalți copii din școală. Mă bucur că școala noastră a reușit să facă un bal minunat și sper ca în fiecare an să existe câte un festival de care să ne bucurăm și la care să ne distrăm. - MERLĂ TEODOR

Mie mi s-a părut că *Balul toamnei* a fost foarte distractiv. Majoritatea copiilor s-au costumat în tot felul de personaje cunoscute din jocuri, seriale sau filme. Am stat pe hol o oră întreagă și am reacționat la costumele celorlalți. A fost o experiență interesantă și mi-ar plăcea să se organizeze balul și anul următor. - TUDOSĂ OCTAVIAN

Impresia mea despre *Balul toamnei* este una pozitivă deoarece este distractiv să te costumezi. La început am fost puțin trist că nu m-am costumat, dar mi-au plăcut costumele celorlalți. Balul mi s-a părut reușit și sper ca și în următorii ani să se mai organizeze, pentru că este o activitate frumoasă. - BORTOȘ RAREȘ

Mie *Balul toamnei* mi s-a părut foarte frumos și deosebit. Mi-a plăcut foarte mult că majoritatea elevilor au fost îmbrăcați minunat. Eu am fost îmbrăcată în Wednesday și am purtat o rochie neagră cu multe accesorii. Am ales această costumație deoarece cred că seamăn puțin cu Wednesday și îmi place acest personaj. A fost cel mai frumos bal. Cu toții am fost fericiți deoarece am primit diploma cu locul I pentru clasa cu cei mai mulți participanți și am primit și bomboane. Baluri ale toamnei s-au mai organizat în școală, dar niciunul nu a fost ca acesta. - BUȘILĂ MARIA ALEXIA

O călătorie prin „Minunea” de R.J. Palacio

Astăzi, 22 noiembrie 2024, elevii clasei a IV-a A de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian” au devenit adevărați „devoratori de cărți”, explorând fascinantă poveste a lui August Pullman din romanul „Minunea” de R.J. Palacio.

Plini de entuziasm, copiii au identificat personajele ce gravitează în jurul lui August și și-au prezentat cu mândrie fișele de lectură, minuțios realizate, însoțite de cele mai frumoase citate din carte. Creativitatea și empatia s-au reflectat în întreaga activitate: unii elevi au ilustrat cu talent personajele, punând un accent deosebit pe August, alții au dezbătut *Principiile domnului Browne*, analizând valorile morale transmise de poveste.

Pentru a înțelege mai bine impactul fenomenului bullying, elevii au încheiat activitatea interpretând jocuri de rol, demonstrând empatie, curaj și solidaritate.

Această experiență a fost un adevărat exercițiu al imaginației și sensibilității, care a arătat cum poveștile pot inspira și apropia oamenii.

Bibliotecar TÂRĂLĂ-SAVA MARICICA

Sărbătorile toamnei

Într-o zi de marți, doamna învățătoare ne-a cerut să ne gândim la activități prin care să sărbătorim venirea toamnei. Împreună cu câțiva colegi am mers din clasă în clasă pentru a anunța 📣 evenimentul care urma să aibă loc. Cei mici au fost fascinați de ideea de a se costuma în hainele unui personaj. 🧑 Organizarea a fost amplă, reușind să strângem o sumă de bani pe care am folosit-o să amenajăm și să decorăm sala, dar și să achiziționăm premiile și trofeul câștigător. 🏆 A fost o zi încărcată de emoții, dar și de entuziasm. ❤️

COSTEA SARA IOANA, clasa a V-a A

Globulețul magic

Nu există o altă sărbătoare a anului mai plină de bucurie și magie ca cea a Crăciunului. Este o perioadă specială pentru fiecare dintre noi. Copii sau adulți deopotrivă, toți avem amintiri legate de această sărbătoare unică. Moș Crăciun, seara de Ajun, bradul, pregătirile pentru masa în familie, luminițele, dar și alte daruri pentru cei dragi, toate acestea fac din această lună, decembrie, una fabuloasă.

Școala Gimnazială „Dan Barbilian” din Galați a găzduit, într-o atmosferă caldă și primitoare, elevii clasei pregătitoare D împreună cu părinții acestora în cadrul unui atelier organizat de prof. înv. primar Șucăa Alexandra, în vederea realizării unor globulețe și decorațiuni cu tematică de Crăciun.

Împreună, părinți, elevi și cadru didactic am creat cele mai frumoase podoabe de Crăciun. Ne-am oferit niște momente de colecție, pe care să le purtăm în suflet și, de ce nu, în albumul clasei și al familiei. Punctul de plecare al acestei activități a fost să strângă laolaltă cei mai importanți beneficiari direcți sau indirecti ai educației. Activitatea a avut ca scop deprinderea unor obiceiuri sănătoase de a fi împreună cu familia și doamna învățătoare, construind o relație mai solidă și de a învăța să aprecieze că un obiect făcut alături de cineva drag este de neprețuit. Aceste amintiri vor crea în mintea lor bucurie și vor valora infinit mai mult decât altele. Să facem cu mâinile noastre lucruri, să trăim sau re trăim o poveste simplă, aducătoare de mulțumire, entuziasm, liniște și pace sufletească.

Prof. înv. primar
ȘUCHEA ALEXANDRA

Jurnalist pentru o zi

Pe data de 7 noiembrie 2024, micii jurnaliști (elevi din clasa a V-a) s-au aventurat spre Piața Micro 19 pentru a descoperi dacă fructele, legumele și celelalte produse comercializate acolo sunt cu adevărat bio. Cu entuziasm, aceștia au adresat întrebări atât cumpărătorilor, cât și vânzătorilor.

La finalul zilei, micii jurnaliști au aflat că, în general, vânzătorii își cultivă singuri produsele și că fructele și legumele oferite în piață sunt mult mai sănătoase și mai gustoase decât cele din supermarketuri; iar de la cumpărători au aflat că majoritatea aleg piața deoarece au încredere în produsele pe care le cumpără și revin frecvent pentru calitatea acestora.

Al dvs. scrib, SAVIN ANDREEA, clasa a V-a A

Astăzi, 7 noiembrie 2024, împreună cu colegile mele din clasa a V-a A, am participat la activitatea „Jurnalist pentru o zi” inițiată de bibliotecara școlii, ca parte a programului din *Săptămâna verde*. Echipate cu ecusoane, carnețele, reportofon și pixuri, ne-am îndreptat cu emoție și entuziasm spre piața din cartierul Micro 19 pentru a intervieva vânzători și cumpărători. Am dorit să aflăm mai multe despre proveniența produselor, despre cât de ecologice sunt acestea, interesul oamenilor pentru producția locală și cum contribuie fiecare la protejarea mediului.

Unul dintre intervievații noștri, domnul Culachi Marcel, vindea produse apicole din producție proprie. Curioase, l-am întrebat de când practică apicultura, iar el ne-a răspuns, cu mândrie, că este o tradiție de familie. Ne-a povestit că provine dintr-o familie numeroasă, unde creșterea albinelor este o adevărată artă, transmisă din tată-n fiu. Cu toții știm cât de valoroase sunt albinele: ele se hrănesc cu nectarul florilor, producând miere și alte produse apicole benefice pentru sănătate și delicioase pentru gust. Fără albine, multe flori și plante nu ar fi polenizate, iar ecosistemele noastre ar avea de suferit.

Experiența noastră s-a încheiat într-un mod foarte plăcut, savurând fagurul primit de la acest producător apicol. A fost un adevărat răsfăț! Proiectul ne-a arătat că încă există produse naturale, prietenoase cu mediul, care sprijină atât producția locală, cât și sănătatea noastră.

COSTEA SARA IOANA, clasa a V-a A

Această activitate a fost foarte interesantă! Am mers la mai mulți cumpărători și vânzători, punându-le diverse întrebări despre produsele lor. Totuși, reportajul meu preferat a fost cu un domn care vindea miere de albine. El ne-a povestit despre tradiția de familie legată de apicultură, explicând că producerea și vânzarea mierii și a altor produse apicole – toate bio, bineînțeles – este o pasiune transmisă din generație în generație. Ne-a spus că are o familie numeroasă, cu patru copii, și a fost foarte deschis în a ne răspunde la întrebări. În plus, ne-a oferit un fagure delicios! Mi-a plăcut foarte mult sinceritatea și sfaturile utile primite de la cei intervievați. Mulți dintre ei ne-au explicat cât de important este să avem grijă de „mama natură” și să o respectăm. În încheiere, vreau să precizez că aceasta a fost una dintre cele mai valoroase experiențe pe care le-am trăit!

IZVORANU ANTONIA, clasa a V-a A

Astăzi am fost împreună cu doamna bibliotecară și colegele mele în piața din Micro 19 pentru a intervieva vânzători și cumpărători. Prima dată ne-am oprit la o doamnă care vindea varză. Doamna Chiriță Ionela ne-a povestit că lucrează în piață de 18 ani, din pasiune dar și din necesitate. Spune că se asigură întotdeauna că produsele pe care le vinde sunt proaspete și de calitate. Totodată, ne-a încurajat să protejăm mediul evitând aruncarea deșeurilor pe jos și ne-a spus că produsele din piață sunt mai sănătoase și mai proaspete decât cele din supermarket.

Această activitate a fost o experiență deosebită pentru noi.

BUȘILĂ MARIA ALEXIA, clasa a V-a A

Astăzi am participat la interviul din Piața din Micro 19, și cum mie îmi plac foarte mult lactatele, am ales să discut cu o doamnă care vindea produse lactate. Doamna Teohar Cezarina ne-a spus că iubește meseria sa și că lucrează în acest domeniu de 18 ani. Ne-a explicat că lactatele sunt benefice, deoarece conțin calciu, magneziu și multe alte vitamine. Calciul din aceste produse, ne-a mai spus ea, contribuie la sănătatea dinților și a oaselor, motiv pentru care ne-a recomandat cu căldură lactatele de la „Stâna de Covurlui”. De asemenea, ne-a recomandat să consumăm doar produse bio, pe care le consideră de cea mai bună calitate.

Am apreciat entuziasmul și bucuria cu care ne-a răspuns la toate întrebările. Îi mulțumim pentru informațiile oferite!

ALEXANDRU ALESSIA GABRIELA, clasa a V-a A

În cadrul acestei aventuri, am avut ocazia să o interviewăm pe doamna Hâncu Ioana care vindea legume în piață. Am început prin a-i adresa câteva întrebări despre ea, cum ar fi numele, vârsta și dacă produsele pe care le vinde sunt proaspete. Doamna ne-a povestit că locuiește în comuna Tudor Vladimirescu și că în fiecare dimineață pleacă de acasă la ora 6:00 pentru a ajunge la piața din Galați.

Ne-a împărtășit că cea mai mare bucurie și satisfacție o simte atunci când își lucrează pământul și obține roadele muncii sale. De la pătrunjel, țelină, mărar, salată, până la frunze de viță, toate legumele și verdețurile din standul ei sunt cultivate cu grijă în grădina proprie, pe care o îngrijește încă din primăvară. Deși are o vârstă respectabilă (74 ani), practică grădinăritul cu o mare dragoste pentru plante.

A vorbit cu multă pasiune și entuziasm despre ceea ce face și a fost vizibil bucuroasă că i-am luat interviu. La final, noi i-am mulțumit pentru timpul acordat și i-am promis că vom reveni cu părinții noștri pentru a cumpăra legume proaspete din grădina sa.

ANTON MARIA, clasa a V-a A

Printre persoanele interviewate s-a numărat și doamna Virginia Cârcei, care cumpăra fructe și legume. În cadrul discuției, dumneaei ne-a oferit câteva sfaturi valoroase despre protejarea mediului. Ne-a subliniat importanța aruncării deșeurilor în locuri potrivite și ne-a îndemnat să evităm utilizarea substanțelor dăunătoare pentru plante, în special dacă avem cunoștințe care dețin parcele de teren agricol. Vorbind despre fructe și legume, doamna Cârcei ne-a explicat că produsele de sezon sunt cele mai potrivite, mai ales pentru persoanele de vârstă sa. De asemenea, a menționat că piața este un loc mult mai sigur pentru cumpărături decât supermarketurile, deoarece aici știm că produsele provin direct de la producători.

Această experiență ne-a bucurat și ne-a oferit ocazia să ascultăm poveștile și opiniile oamenilor din piață. Fiecare interviu a adus informații interesante și ne-a ajutat să înțelegem mai bine legătura dintre obiceiurile de consum și protejarea planetei.

DINU ARIANA ȘTEFANIA, clasa a V-a B

În concluzie, această activitate a fost o experiență inedită pentru noi. Am învățat multe despre produsele locale, despre responsabilitatea față de mediu și despre munca oamenilor din piață. Discuțiile cu vânzătorii ne-au arătat cât de important este să susținem producția locală și să avem grijă de natură. Le mulțumim tuturor celor care au acceptat să ne răspundă la întrebări și doamnei bibliotecare pentru că ne-a oferit această oportunitate. A fost o zi plină de învățături, iar experiența de a fi *jurnaliști pentru o zi* ne-a inspirat să fim mai atenți și mai implicați în comunitatea noastră.

Au consemnat, *Micii Jurnaliști*

Tinere talente

Din sumar:

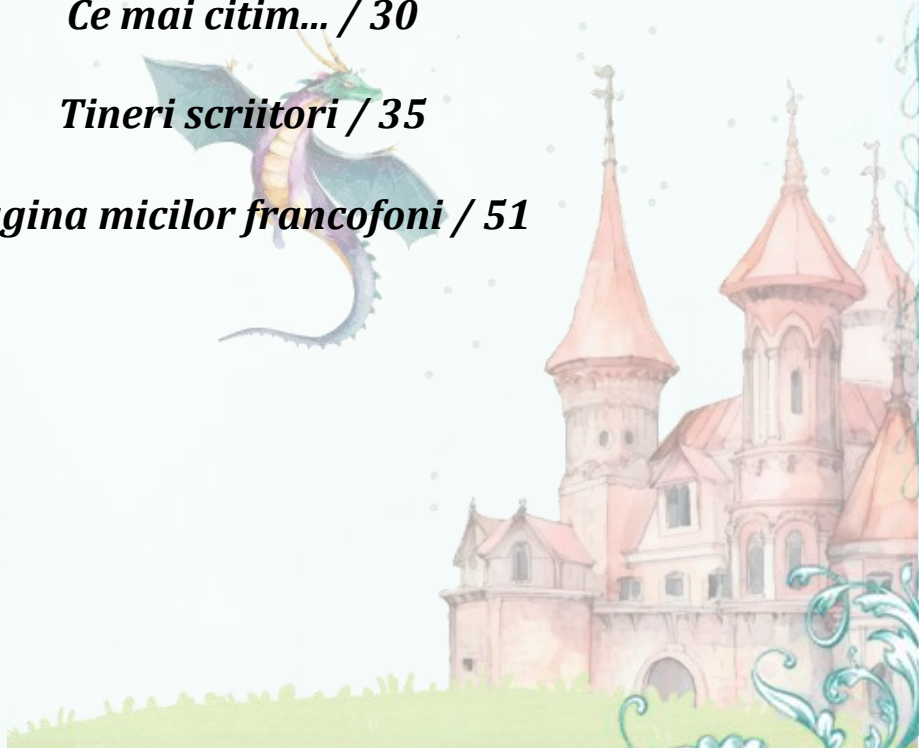
Zilele bibliotecii / 29

Campania „Împrumută și citește o carte” / 29

Ce mai citim... / 30

Tineri scriitori / 35

Pagina micilor francofoni / 51

Zilele bibliotecii

În perioada 23-27 septembrie 2024, Școala „Dan Barbilian” a găzduit cu entuziasm cea de-a doua ediție a proiectului „Zilele Bibliotecii”. Elevii, alături de cadrele didactice și bibliotecara școlii, au participat cu bucurie la ateliere de lectură și la campania „Împrumută și citește o carte!”.

Punctul culminant al săptămânii a fost prezența invitatului special, scriitoarea Ramona Sonu, cunoscută sub pseudonimul Ramy'S. Autoarea și-a lansat volumul fermecător „Călătoria unei zâne în Ținutul foarte îndepărtat” – o ediție bilingvă română-chineză. Cei mai curioși dintre elevi au rămas pentru o conversație deschisă cu autoarea, descoperind detalii fascinante despre călătoria sa prin Beijing, China și inspirațiile din spatele cărții.

O săptămână dedicată cărților și imaginației, care a adus lectura în prim-planul inimilor noastre!

Campania „Împrumută și citește o carte”

În anul școlar 2024-2025, barbilienii își propun să descopere bucuria lecturii! Fiecare elev va aduce la școală o carte, pe care o va împrumuta unui coleg. Cel care primește cartea are misiunea de a o citi, iar apoi de a o prezenta, încercând să-și convingă colegii că merită citită. În fiecare zi, orele de lectură vor prinde

viață la inițiativa cadrelor didactice și a bibliotecarei școlii, într-o atmosferă relaxantă. Copacul magic va deveni punctul central de atracție pentru cei mici, stimulându-le curiozitatea și dorința de a citi.

Scopul campaniei este să încurajăm lectura și să dezvoltăm abilitățile de exprimare orală ale elevilor de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian”.

Hai să ne lăsăm cu toții inspirați de povești și să creștem împreună prin lectură!

Bibliotecar TÂRÂLĂ-SAVA MARICICA

Amintiri din copilărie

Ion Creangă

Astăzi am avut parte de o experiență de lectură cu totul specială. M-am așezat confortabil în colțul meu preferat al camerei, cu o carte în mână, pregătită să mă las purtată de cuvinte. De la primele pagini am simțit că am pătruns într-o lume magică. Pe măsură ce citeam, simțeam emoțiile personajelor. Fiecare descriere era atât de vie, încât parcă azeam sunetele pădurii și simțeam vântul rece. M-am imaginat alături de eroii cărții, luptând împotriva monștrilor și descoperind comori ascunse. Nu mai era doar o poveste pe care o citeam, ci o aventură pe care o trăiam. Am ajuns la momentul culminant, când personajul principal trebuia să facă o alegere dificilă. Inima îmi bătea cu putere, iar eu eram complet prinsă în acțiune. M-am întrebat ce aș face eu în locul lui. Această întrebare m-a făcut să reflectez asupra curajului și prieteniei, teme care mi-au rămas în minte mult timp după ce am închis cartea.

La finalul cărții am realizat că nu doar am citit o poveste, ci am trăit-o. Am simțit bucurie, frică, speranță alături de personaje. Această experiență m-a învățat cât de puternică poate fi lectura, transformând cuvintele în emoții vii. Așa că, în această zi, am învățat că lectura nu este doar o activitate, ci o călătorie în care ne putem pierde și regăsi. Abia aștept să descopăr următoarea poveste care mă va purta în alte lumi fantastice.

LUNGU SONIA GABRIELA, clasa a VI-a B

„Amintiri din copilărie” este un roman autobiografic scris de Ion Creangă, care povestește copilăria autorului, petrecută în satul Humulești. Povestitorul este Ion Creangă însuși, care își reamintește cu drag despre anii copilăriei sale. Cartea este structurată pe mai multe episoade din viața sa de copil, începând cu primii ani petrecuți în satul natal.

„Amintiri din copilărie” este o lucrare plină de nostalgie și emoție, care explorează teme precum inocența copilăriei, învățăturile morale, tradițiile și obiceiurile satului românesc, dar și relațiile dintre părinți și copii.

Povestirea al lui Ion Creangă, plină de umor și farmec, face ca lectura să fie captivantă și emoționantă.

COJOCARU ANA ISABELA DANIELA, clasa a IV-a B

Colț Alb *Jack London*

Colț Alb se naște în sălbăticia nordică, fiind jumătate lup și jumătate câine. Mama lui, Kiche, este un câine lup domesticit care a fugit în sălbăticie. Tânărul pui experimentează lumea dură și nemiloasă a Yukonului, unde învață lecții dure despre supraviețuire. De la o vârstă fragedă, Colț Alb descoperă natura crudă a vieții și se adaptează rapid pentru a supraviețui. Colț Alb și mama sa sunt capturați de un grup de indieni, conduși de un bărbat numit Castor Sur. Acesta îl domesticește pe Colț Alb și începe să-l folosească drept câine de sanie. Colț Alb se dovedește a fi un câine inteligent și curajos, dar tratamentul său este deseori dur și nemilos.

Într-o zi, Colț Alb este vândut unui bărbat crud și sadic pe nume Beauty Smith, care îl folosește pentru lupte de câini. Sub conducerea lui Smith, Colț Alb devine și mai agresiv și de temut, fiind antrenat să fie un luptător nemilos. Această perioadă din viața sa este plină de suferință și brutalitate, dar și de adaptare și supraviețuire.

Viața lui Colț Alb ia o turnură neașteptată când este salvat de un bărbat bun și milos numit Weedon Scott. Scott vede potențialul de bunătate în Colț Alb și, prin răbdare și afecțiune, reușește să-l domesticească și să-i câștige încrederea. Treptat, Colț Alb învață să aibă încredere în oameni și să iubească. Relația sa cu Scott se dezvoltă într-o prietenie profundă și loialitate necondiționată. Weedon Scott îl duce pe Colț Alb în California, unde câinele lup experimentează pentru prima dată viața domestică. Deși inițial reticent și confuz de mediul diferit, Colț Alb se adaptează și devine protectorul și prietenul devotat al familiei Scott. În final, el își găsește un loc sigur, departe de brutalitatea și suferințele din trecut.

LEȘCARU EDUARD SIMON, clasa a VI-a B

Jack London

este pseudonimul literar al lui John Griffith Chaney (n. 12 ianuarie 1876, San Francisco, SUA – d. 22 noiembrie 1916, Glen Ellen, California, SUA), scriitor și jurnalist american.

*Războiul care mi-a
salvat viața*
Kimberly Bradley

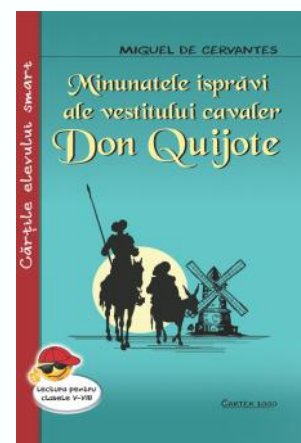
Acest roman mi-a atins sufletul și chiar de la primele trei pagini am lăcrimat, deși eu nu sunt o persoană care plânge atunci când citește o carte.

Ada este o fată care locuiește cu mama și cu fratele ei mai mic, Jamie. Tatăl ei murise, acesta fiind cel care o iubea și avea grijă de ea. Deoarece fata are o dizabilitate la picior, mama sa nu o iubea și o ținea închisă în casă, ferită de ochii lumii. Ada era cea care avea grijă de Jamie și de treburile casei, iar, atunci când greșea, era închisă într-un dulap plin cu gândaci. Când a sosit războiul cei doi frați au fugit de acasă, cu trenul și au ajuns în custodia unei femei, Suzan care avea grijă de ei și se comporta cu aceștia de parcă ar fi fost proprii ei copii. Suzan a fost surprinsă de felul în care îi trata mama lor adevărată. I-a învățat să facă baie și să folosească tacâmurile. Acolo Ada și Jamie și-au făcut prieteni, băiatul a mers la școală și fata a învățat să călărească.

Acest roman este unul dintre cele mai frumoase pe care le-am citit până acum și l-aș recomanda atât copiilor, cât și adulților. Poți trăi sentimentele personajelor și asta ajută la înțelegerea mai profundă a cărții. Abia aștept să citesc și partea a doua, „Războiul care m-a învățat să trăiesc”.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a VI-a B

*Don Quijote
de La
Mancha*
Miguel
de Cervantes

Tânărul Don Quijote iubește romanele medievale. Fiind influențat de ele, decide să își schimbe numele și să plece într-o călătorie pe calul lui numit Rocinante. Scopul acestei călătorii este să lupte pentru justiție și respect. În timpul călătoriei își găsește un partener, Sancho Panza. Cei doi pleacă într-o călătorie de neuitat, în care se bat cu dragoni imaginari și participă la întâmplări amuzante sau înfricoșătoare. Aventura lui Don Quijote este deopotrivă amuzantă și tragică. El este entuziasmat de aventură, dar lumea îl consideră un nebun și îl tratează ca atare.

Mai târziu personajul își pune la îndoială iluziile și se confruntă cu consecințele acțiunilor sale. Înțelege că mintea lui este naivă și nu romantică ca cea a personajelor din cărți.

Cartea este una despre călătorie și cavaleri, iar Don Quijote este un simbol al omului visător.

CHIRIȚĂ ALEXIA CLAUDIA, clasa a VI-a B

Eram în clasa pregătitoare. După ce doamna învățătoare, cu răbdare și dibăcie, ne-a învățat tainele literelor și implicit pe cea a cititului. Mă descurcam destul de bine, așa că a venit și rândul ei, a primei mele cărți, pe care am citit-o singur. *Aventurile râmei Oli*, despre ea este vorba.

Numele autoarei nu l-am memorat atunci, dar acum vă pot spune că este Olga Gudynn.

Nu pot uita coperta albă, de carton gros, prea grea pentru mâinile mele, care pe atunci erau mici. Dar, de pe copertă, îmi zâmbea Oli, o rămă cu ochelari roșii care părea că vrea să fim prieteni, invitându-mă să-i cunosc povestea. Am deschis cartea destul de stângaci, m-au întâmpinat literele, ordonate frumos, destul de rotofee ca să nu cumva să te chinuiești să citești. Cel mai mult m-au atras imaginile cărții, viu colorate, expresive, care te trimiteau să descoperi ce va urma.

M-a captivat din prima povestea acestei râme care era o visătoare. Își dorea foarte mult să evadeze din locul în care trăia de când se știa. Visa să treacă peste cel mai mare obstacol, peste un deal. În încercarea de a evada, a ajuns într-o grădină magică. Aici autoarea pur și simplu a dat viață fructelor și legumelor, ceea ce m-a fascinat foarte mult. La acea vârstă, în ochii mei păreau niște supereroi. Așa am reținut foarte multe despre beneficiile fructelor și legumelor, că au puteri miraculoase și că toate lucrurile din natură se leagă între ele.

Într-un final, ajutat de o găscă, Oli reușește să ajungă peste deal, ceea ce demonstrează că nimeni nu este prea mic pentru a-și împlini cele mai mari visuri.

Și uite așa, această primă carte m-a făcut să-mi doresc să adaug și alte titluri în lista pentru lectură. Îmi place să descopăr lucruri noi, să trăiesc aventurile personajelor, să îmi închipui cum aș fi procedat eu în diferite ipostaze. Prin citit îți creezi o lume a ta, o lume lăuntrică.

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a VI-a B

La Medeleni *Ionel Teodoreanu*

La începutul vacanței de vară, Dănuț Deleanu se afla la moșia părinților săi, la Medeleni, în Moldova. Sosesec la moșie Olguța, sora lui Dănuț, împreună cu prietena și colega ei de clasă, Monica. Dănuț a terminat clasele primare, iar fetele sunt cu un an mai mici. Monica este o fetiță căreia i-au murit ambii părinți și acum are grijă de ea doamna Deleanu. La gară a așteptat-o pe Olguța și Moș Gheorghe. Neavând bunici, ea este foarte atașată de acesta.

Între Dănuț și Olguța este un permanent război, cu tachinări și polițe plătite pe rând. Copiii își adaptează jocurile după evenimente istorice specifice realității (războiul ruso-japonez din 1905), unul devenind amiralul Potemkin, iar altul amiralul Kami-Mura.

Temperamentala Olguța trăiește un sentiment aparte de tandrețe pentru Moș Gheorghe, cel care se ocupă de grajdurile moșiei. Fetei îi place să -i facă bătrânului vizite la casuța lui cea albă, să-i ducă tutun și lulea, să-i asculte vorbele blânde și să se dea în scrânciobul făcut de mâinile lui. Moș Gheorghe o iubea pe năstrușnica fetiță a stăpânilor ca pe o nepoată și îi aduna în secret, cu bucurie, zestre de mătasuri scumpe, ascunse într-un sipet.

La moșie, sosește fratele domnului Deleanu, Moș Puiu, numit de Olguța Herr Direktor pentru că era directorul unei întreprinderi de electricitate nemțească. Acesta sosește cu un automobil roșu, încărcat de daruri pentru toată lumea.

Dănuț primește o pușcă adevărată, pe care vor să o încerce pe baltă. Acolo, Olguța reușește să nimerească o broască mare și urâtă, ce se credea ca este întruparea mătușii lor, Fița Elencu.

Moș Puiu propune să îl ia cu el pe Dănuț la București, să facă liceul acolo. Cu toții sunt de acord, însă sunt triști de despărțirea ce va urma.

Copiii se bucură de ultimile jocuri ale vacanței de vară și de poveștile lui Moș Gheorghe. Dănuț pleacă la București, iar Monica își dă seama că îl iubește. La moșie, Moș Gheorghe se simte foarte rău și doctorul spune că nu mai trăiește mult. Este chemată și Olguța să-și ia adio de la bătrânul ei drag. După înmormântare, preotul îi dă conului Iorgu hârtia lăsată de Moș Gheorghe. Acesta dăruise casa și pământul său lui Dănuț și Olguței, precum și sipetul cu mătasuri, zestrea fetei mult iubite.

La sfârșitul vacanței, în aceeași gară, domnul și doamna Deleanu, împreună cu fetele se urcă în trenul ce le ducea spre școală.

BALICA DARIA, clasa a V-a B

Primăvara

LEȘCARU SIMON
Clasa a VI-a B

Primăvara este un limbaj al naturii care ne aduce bucurie și proștețime după lunga iarnă.

Îmi place să mă trezesc în diminețile de primăvară și să simt razele soarelui care îmi mângâie obrazii. Aerul este plin de mirosul florilor și de ciripitul vesel al păsărelelor. În fiecare zi, după ce termin școala, mă îndrept spre parcul plin de viață, unde natura se trezește la viață cu o forță uimitoare. Aerul este îmbibat de mirosul îmbietor al florilor și de cântecul melodios al păsărilor care vin din călătoriile lor lungi. Parcul devine un adevărat tărâm al minunilor, în care copacii își îmbracă ramurile în frunze verzi ca smaraldul, iar florile își dezvăluie petalele noi și colorate ca niște bijuterii prețioase. În lumina blândă a

după-amiezilor de primăvară plimbările mele prin natură devin adevărate aventuri pline de magie. În pădurea înmiresmată descopăr primii ghiociei, timid ieșind din pământ, iar albinele și fluturii dansează cu eleganță printre flori, adunând nectarul dulce. Totul în jurul meu este plin de viață și de culoare, iar fiecare pas pe care îl fac mă umple de un entuziasm copilăresc și de o recunoștință adâncă față de frumusețea lumii în care trăiesc.

În fiecare seară, când mă întorc acasă, mă simt copleșit de recunoștință pentru darurile primăverii de a experimenta toate minunile acestui sezon fermecător. Este un timp al regenerării, al înnoirii și al speranței, iar eu sunt ferm convins că fiecare zi aduce cu sine noi aventuri și descoperiri surprinzătoare în această perioadă plină de farmec și de frumusețe.

PAVEL VICTOR ANDREI
Clasa a VI-a A

Porestea crizantemei

TUDOSĂ OCTAVIAN GABRIEL

Clasa a V-a A

Toamna se apropia de sfârșit și toată natura a îmbrăcat culorile frumoase și palide ale zânei roadelor bogate. Bruma cea rea ofilise majoritatea florilor din livada din spatele casei, numai o crizantemă galbenă rezista mândră primelor semne ale iernii.

Se apropia ziua mamei lui, iar băiatul se gândea la un cadou potrivit. Avea grijă de multă vreme de crizantema din grădină pe care voia să i-o ofere împreună cu o carte pe care și-o dorea de multă vreme. Mama a fost foarte încântată și de carte, și de floarea pe care a așezat-o într-o vază de cristal.

Într-o zi, când mama nu era acasă, băiatul a observat că floarea își rotește capul după el prin casă, de parcă ar vrea să îi spună ceva. Băiatul a privit-o atent și atunci floarea i-a spus:

- De ce m-ai rupt din grădina mea și m-ai pus în vază ca pe un trofeu?
- Eu am vrut doar să îi fac mamei mele o bucurie!
- Bucuria mamei tale înseamnă tristețea mea.
- Cum aş putea să te fac fericită?

– În grădină, nu departe de locul unde m-ai găsit tu, există un izvor a cărui apă magică mă ajută să rămân mereu tânără și proaspătă. Toarnă-mi zilnic câte un strop din această apă și voi supraviețui până primăvara viitoare.

Băiatul a găsit izvorul și, din acea zi, el i-a turnat câte un strop. Crizantema a rămas frumoasă toată iarna, impresionându-i pe toți prin eleganța și prin culorile ei strălucitoare. Când a venit primăvara, floarea l-a rugat pe băiat să o ducă din nou în grădină și să o planteze la locul ei.

Din acea zi, crizantema a devenit regina florilor din grădină și a trăit o viață lungă și fericită alături de băiat.

Pescarul

GRECEA MIRUNA GEORGIANA

Clasa a VIII-a C

Era o dimineață liniștită de vară, când soarele abia își ridica razele peste micul sat de pescari aflat pe malul mării. Casele din lemn stăteau aliniate de-a lungul țărmului, iar bărcile pescarilor, legate de ponton, se legănau ușor parcă în așteptarea unei noi zile de muncă. Satul părea să doarmă încă, dar un vânt ușor șuiera printre case, prevestind o zi plină de aventuri. În timp ce mă plimbam pe plajă, am observat o bătrână barcă de lemn, uitată în nisip. Lângă ea un pescar bătrân își separa plasele. M-a invitat cu un gest prietenos să urc în barcă, iar eu, curioasă, am acceptat. Am pornit împreună în larg, iar marea de un albastru infinit părea că ne înghite. La un moment dat, din senin, norii s-au adunat amețitor de repede și furtuna s-a dezlănțuit. Valurile uriașe loveau barca din toate părțile, iar vântul șuiera ca un lup furios, dându-mi fiori. Pescarul însă era calm. Cu iscusință a reușit să ne aducă la țărm în siguranță, unde sătenii ne așteptau cu brațele deschise.

SACARĂ BIANCA, clasa a VI-a A

Grădina cu crizanteme

HAMZA REBECA MARIA

Clasa a V-a B

Era o zi de toamnă când soarele încălzea pământul, iar frunzele portocalii creau un covoraș pe drum. În grădina unei case din fundul satului, înfloreau o crizantemă. Nu era o floare obișnuită: era de un alb strălucitor, cu petale foarte fine și frumoase de zici că erau pictate. Toate florile o priveau cu admirație. Crizantema nu doar că era frumoasă, ci și plină de înțelepciune. Fusese plantată de o bătrână pe nume Ana, cunoscută în sat pentru grădina ei plină de viață. Ana avea grijă de floarea aceea cu o deosebită iubire pentru că îi amintea de o persoană dragă pe care o pierduse demult. De fiecare dată când îngrijea floarea, Ana îi vorbea ca și cum ar fi fost fiica ei.

Într-o zi, pe când grădina era acoperită de rouă, deoarece era dimineață, o mică pasăre se așeză pe petalele crizantemei și o întrebă:

– Spune-mi, floare frumoasă, cum ai ajuns să strălucești așa?

Crizantema zâmbi trist și spuse:

– A fost un drum lung până aici. Cândva eram o sămânță mică și neînsemnată, adusă de vânt. Ana m-a găsit și m-a plantat cu mâinile ei gingașe, iar de atunci am crescut sub ochii ei. În fiecare toamnă îmi oferă apă și mă îndeamnă să fiu puternică atunci când va veni frigul.

– Dar de ce strălucești așa? Ce te face mai presus de celelalte? Întrebă pasărea.

– Iubirea și amintirea ei. Ana și-a pierdut fiica acum mulți ani, iar eu sunt ca o parte din amintirea ei. De aceea eu sunt mai strălucitoare și pentru că mă îngrijește cu multă iubire.

Pasărea zâmbi și plecă.

Într-o toamnă însă Ana nu a mai venit. Crizantema și-a deschis petalele larg așteptând-o, dar zilele treceau și bătrâna nu mai veni. Atunci crizantema a înțeles că Ana plecase și ea la fel ca fiica sa. Cu o ultimă licărire, crizantemă a înflorit mai strălucitor ca niciodată, lăsând în grădină amintirea iubirii și a vieții.

GHEORGHITĂ
ȘTEFAN
Clasa a VI-a B

Toamna

FLUTURE NIKOLAS

Clasa a VIII-a C

A sosit toamna aurie pe meleagurile noastre, cu multe fructe, legume și frunze colorate. Pământul este acoperit cu mii de frunze ruginii și crizanteme. Zilele s-au micșorat, iar nopțile sunt din ce în ce mai lungi și friguroase. Soarele palid își ascunde fața. Vântul cântă așa cum știe el mai bine, încet, duios, năvalnic, nebunatic și mătură tot ce găsește în cale. Cerul poartă nori grei, păsările se pregătesc să plece în țările calde, bruma așteaptă să se așeze pe covorul de frunze. Bunicii, părinții încearcă să-și umple cămarile cu diferite bunătăți preparate din fructe și legume, iar noi, copiii, așteptăm anotimpul cu fulgi de nea pentru bucuria că acesta aduce cu el sărbătorile de iarnă.

CRIZANTEMA

BORTOȘ RAREȘ MARIAN

Clasa a V-a A

Deseori îmi petrec weekendurile la țară, la bunica. Este un sat îndepărtat de oraș, ca uitat de lume, însă îți dă impresia că acolo este raiul pe pământ. Aerul curat, vegetația, liniștea, peisajele și grădina bunicii plină de flori fac acel loc ca din poveste.

Nelipsitul joc al copilăriei „de-a v-ați ascunselea” m-a făcut să nimeresc în mijlocul tufelor uriașe de flori ale bunicii. Pentru câteva secunde am rămas uimit de cât de bogate în flori erau acele tufe și cât de colorată era grădina. Privind atent o zăresc pe bunica printre tufele ei de flori cum le vorbește și le îngrijește ca pe proprii copii.

M-am apropiat, uimit de frumusețea florilor și, curios din fire, am aflat că florile ei se numesc crizanteme, că înfloresc toamna și că, dacă sunt îngrijite corespunzător, florile rezistă frigului și înghețului. Până am fost găsit de ceilalți, atenția mi-a fost captată de glasul blând al bunicii, care mi-a povestit legenda crizantemei, cum dintr-o floare cu doar cinci petale s-a transformat în asemenea frumusețe.

Mi-am promis că atunci când voi reveni la țară îi voi oferi o nouă pată de culoare în colțul ei de rai.

PASAGERUL MISTERIOS

BALMUȘ DARIUS

Clasa a VI-a B

În vacanțe plec des cu familia în călătorii, cu autorulota. Dar în vara aceasta, din trei am devenit patru pasageri. Inițial nu am știut de cel de-al patrulea. Din păcate, l-am descoperit abia spre sfârșitul verii, deși a fost mereu un pasager clandestin.

Dar să vă povestesc cum l-am întâlnit. Mă aflam cu familia mea în Grecia, în Thassos. Cum stăteam în rulotă, văd deasupra mea o pânză mare de păianjen. Mă mai uit puțin mai atent și observ că, în mijlocul acesteia, stătea un păianjen, exact deasupra capului meu. Nu! Să-l omor? Doamne ferește! Să-l păstrez? Normal! Era o insectă păroasă, dar îmi plăcea. L-am lăsat acolo și îl priveam mereu, bucurându-mă că este în siguranță. Deși mama voia să scape de el, mereu îi ziceam să lase păianjenul în pace. Ne-am întors din Grecia, dar el a rămas tot acolo. Am plecat la munte. El tot acolo a stat. Am plecat și la mare. Păianjenul la datorie. Nu vă mai scriu și despre plecarea în deltă, căci deja este evident că a mers și el. Am acceptat de mult că autorulota este casa lui și mă bucur că se simte bine în ea. Chiar mă întreb câte locuri turistice a văzut acest păianjen stând mereu deasupra parbrizului.

POPICA LAURA MAGDALENA

COJOCARU ANA ISABELLA DANIEL, clasa a IV-a B

Zborul

TUDOSĂ OCTAVIAN GABRIEL

Clasa a V-a A

Era o după-amiază caniculară de vară, iar parcul era pustiu. Nicio frunză nu se clătina, nicio boare de vânt nu mișca crengile copacilor. Obosiți de căldură și de joaca noastră, ne-am așezat la umbra stejarului, lângă cișmeaua cu apă rece și am ațipit pentru câteva clipe. Deodată am simțit că mă desprind de pământ și am început să plutesc. Nu mi-a venit să cred la început, dar am observat că mă înalț încet-încet spre cer. Nu-mi venea să cred că visul meu se îndeplinește. Am zburat deasupra parcului gol și m-am înălțat peste vârfurile copacilor plini de fructe dulci și gustoase. După ce am mâncat niște fructe, am observat un cuib de păsări, așezat în copacul apropiat. Am început să mă joc cu puii din acel cuib, dar, la scut timp, s-a întors mama lor. M-a ciupit mult, așa că m-am îndepărtat.

Am plutit deasupra orașului și am furat pălăriile oamenilor la care puteam ajunge. După ce le-am returnat pălăriile, am început să mă rotesc din ce în ce mai tare și să mă îndrept spre pământ. Înainte de a lovi pământul, m-am trezit. Prietenii mei mă zgâlțâiau deoarece dormeam adânc. M-am uitat confuz în jurul meu și mi-am dat seama că sunt încă în parc. În drum spre casă am realizat ce grozav este să zbori și ce sentiment de libertate mi-a dat.

Primăvara

MIRCEA AMALIA ELENA

Clasa a VI-a B

După o iarnă grea, cu viscol și omăt, iată că se ivește primăvara. Zilele încep să devină din ce în ce mai lungi și toată natura revine la viață. Apele s-au dezghețat, continuându-și cursul în valuri scăldate de razele soarelui cel mare și arzător. Florile au înflorit înmiresmând aerul cu cele mai frumoase arome.

În pădure ghiociei, toporașii, viorelele și brândușele au format un covor imens de-a lungul

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a VI-a B

cărărilor. Și grădinile au devenit multicolore, cu zambile, lalele, lăcrămioare, narcise, formând un adevărat curcubeu. Copacii își reîmbracă haina verde cu frunze și flori.

Nu numai plantele, ci și animalele și-au reînceput munca. Păsările călătoare s-au reîntors din țările calde. Urșii s-au trezit din hibernat, reîncepând vânătoarea. Insectele s-au răspândit repede, începând treaba. Și albinele au plecat din stupuri să adune polen din flori.

Oamenii, ca niște furnicuțe, trebăluiesc prin grădini, iar copiii se joacă acum în aer liber. Primăvara este un anotimp superb, când planeta revine la viață după o iarnă grea.

PRIETENUL MEU

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a VI-a B

Iarna aduce cu ea un tablou cu nuanțe reci, în care inimile oamenilor sunt încălzite de bucurie, bucurie care vine din lucruri mărunte, din dansul fulgilor de nea, din sclipirea zăpezii sub lumina timidă a lunii, din dorința oamenilor de a fi mai binevoitori. Acest anotimp are un farmec aparte, parcă scoate la iveală ce este mai bun din noi.

De ce aștept iarna? O aștept cu nerăbdare pentru a-mi întâlni prietenul căruia, anul trecut, i-am împărtășit dorințele mele, bucuriile, dar și supărările, cu care am dansat valsul fulgilor de nea, cu care am privit cerul înstelat în nopțile polare, povestindu-mi despre cea mai luminoasă stea. Primul care m-a încurajat, dar a și râs când stângaci mi-am pus patinele primite de Crăciun și am încercat să patinez pe lacul înghețat, care părea o imensă oglindă de cristal. El e prietenul meu efemer, care dispare sub razele neiertătoare ale soarelui. Cred că ați ghicit despre cine este vorba. Exact, el este omul de zăpadă.

Cum toată noaptea a nins, mă trezesc nerăbdător, aleg cel mai colorat fular, cea mai elegantă pălărie a bunicului și cel mai zdravăn morcov. Bineînțeles nu uit de nasturii cei mari și negri pe care i-am colecționat tot anul. Deschid ușa, iar în fața casei stă mândrul și dolofanul meu prieten. Când mă vede, zâmbește larg și-și întinde brațele prea subțiri în comparație cu corpul.

– Dragul meu, mă bucur nespus să te revăd!

Mă grăbesc să-l îmbrățișez, dar nu prea tare, să nu-i șifonez paltonul alb.

– Uite ce daruri ți-am adus! Vreau să fii cel mai frumos om de zăpadă.

– Ce pălărie cochetă! Se miră el, azvârlindu-și într-o clipită jobenul uzat. Sper că viscolul năprasnic să nu mi-o fure sau să devină cuibul vreunei vrăbiuțe.

– Nu te îngrijora! Am eu grijă de tine, așa cum și tu mi-ai fost aproape când nu știam să patinez. Îți mai aduci aminte? Îl întreb uitându-mă la el cu ochii mari.

– Ha, ha, ha! Când ai căzut și ai jurat că nu-ți vei mai pune patinele în picioare, dar apoi mi-ai promis că anul ce va veni îmi vei delecta sufletul cu cel mai frumos dans pe gheață? Abia aștept!

Uite așa au trecut zilele, unele mai geroase, spre bucuria mea, altele mai puțin friguroase. Cert este că, în fiecare zi, ne bucuram de timpul petrecut împreună. Dar, de la un timp, prietenul meu devenea din ce în ce mai mic, iar eu din ce în ce mai trist.

– Of, iar te pierd! Spun eu cu glas stins.

– Nu plec, voi fi mereu cu tine.

– Cum așa?

– Păi eu sunt mantia de sub care iese primul ghiocel, sunt roua care mângâie petalele catifelate ale florilor, sunt ploaia caldă de vară care-ți dezmiardă chipul bălai, sunt bruma cu care toamna brodează frunzele vestejite.

Acum, în fața casei a rămas un gol, dar golul din suflet îl umplu când îmi găsesc prietenul în albul ghiocelului, în roua cristalină a florilor, când îi aud râsul în ploaia caldă.

În Ajun

COJOCARU ANA ISABELLA DANIELA

Clasa a IV-a B

Măine este Ajunul Crăciunului. Matilda și Eva sunt foarte bucuroase de sosirea acestei sărbători. Ele au pregătit bradul și omuleții de turtă dulce, împreună cu părinții lor. Matilda este foarte curioasă să știe ce dorea Eva de la Moș Crăciun. Așa că a întrebat-o:

- Eva, tu ce îți dorești de Crăciun?
- Eu îmi doresc foarte multe jucării.
- Doar atât? răspunse Matilda nedumerită și surprinsă.
- Da, nu vreau prea multe anul acesta, spuse Eva.
- Eu îmi doresc foarte multe dulciuri, un telefon și un cățeluș.
- Cred că este prea mult, tu nu crezi?
- Eu cred că este perfect!

Apoi cele două fete au mers la culcare și au adormit gândindu-se la darurile lui Moș Crăciun. Dimineața următoare era rece, dar plăcută. Matilda a sărit din pat entuziasmată.

–Haide Eva, este Ajunul Crăciunului!

Amândouă au alergat spre brad și au fost surprinse de câte cadouri au găsit sub acesta. Fetele au fost foarte bucuroase că au primit de la Moș Crăciun tot ce au dorit. Apoi au sărbătorit împreună cu familia Crăciunul.

Moș Crăciun

ZONTEA SOFIA MARIA

Clasa a IV-a D

Andreea merge la bunicii ei de sărbători, fiind foarte încântată de acest lucru. Bunica o întâmpină cu fursecuri și lapte. Apoi, împreună cu Antonia, plănuiește să facă o petrecere în pijamale pentru a-l aștepta pe Moș Crăciun.

– Antonia, hai să stăm la pândă!

–Bună idee, aprobă aceasta.

Zis și făcut. Cele două s-au pregătit cu gustări, pături și perne. În geamul ferestrei se aude o ciocănitură. E Moș Crăciun. Copilele alergară după el, dar nu l-au putut prinde. Însă au primit multe cadouri de care s-au bucurat.

O poveste de Crăciun

STRÎMBEANU DARIA

Clasa a VII-a B

Într-un sat de munte acoperit cu un strat gros de zăpadă, trăia o fetiță pe nume Ana. Era ajunul Crăciunului, iar în aer se simțea o magie aparte. Ana și-a privit părinții cum decorau bradul și pregăteau prăjituri pentru Moș Crăciun. Dar ceva o neliniștea, în acest an familia lor nu avea bani să cumpere cadouri mari și nici nu știau dacă vor putea să își permită un prânz festiv.

Ana, deși mică, înțelegea că uneori magia Crăciunului nu vine din lucrurile materiale, ci din gesturile simple și pline de iubire. Într-o seară, în timp ce se plimba prin zăpadă, a găsit o creangă de brad ruptă, dar frumoasă. A luat creanga acasă și, cu răbdare, a decorat-o cu panglici și flori de hârtie. A așezat-o lângă bradul familiei, spunând că acesta va fi darul ei pentru toți.

Când părinții au văzut, ochii li s-au umplut de lacrimi. Nu era un dar scump, dar era plin de dragoste și de gânduri bune. În acea seară, în casa lor s-au simțit mai bogați ca niciodată. Crăciunul nu a fost plin de cadouri, dar au fost împreună și au apreciat momentele simple. Și, la miezul nopții, chiar când visul Anei părea imposibil, în fața ușii a găsit o păpușă frumoasă, cu părul din mătase și rochiță ornată cu mărgeluțe. Moș Crăciun nu uitase de ea. Astfel Ana a învățat că darurile frumoase sunt cele venite din inimă.

Iarna

HUMĂ ALEXANDRA ADREEA

Clasa a IV-a B

Iarna a sosit. Copacii s-au îmbrăcat în mantii argintii, iar zăpada este pufoasă și rece. Luminițele s-au aprins mai frumoase ca niciodată. Copiii îl așteaptă pe Moș Crăciun, nerăbdători, împodobind bradul cu beteală colorată și cu multe globuri. Dis-de-dimineață Matei ieși afară împreună cu prietenii lui cei mai buni. Cu obraji roșii copiii au mers să colinde primind multe dulciuri. Apoi au ieșit cu sania și au făcut un om mare de zăpadă. S-au bățut cu bulgări de zăpadă și s-au tăvălit în zăpada argintie.

Ajuns acasă, Matei a fost întâmpinat de mama lui cu o masă caldă.

Darul lui Moș Crăciun

CIORÎȚĂ RĂZVAN-FLORIN

Clasa a VII-a B

Odată, mai demult, într-un sătuc uitat de lume de la poalele munților, își ducea traiul, de pe o zi pe alta, o familie foarte săracă. Abia dacă reușeau să pună pe masă câteva bucate.

Era ajunul Crăciunului, iar Maria, mezina familiei, se juca în curtea casei prin zăpada albă, proaspăt ninsă, gândindu-se la noaptea magică ce urma să vină, cu speranța că, măcar anul acesta, va primi și ea un cadou, cât de mic. Deodată auzi dinspre poartă un zgomot ca un scâncet de copil, iar, când a mers să vadă ce este, a văzut ieșind din zăpadă un cățel aproape înghețat de frig care abia se mai putea mișca. Fără să stea prea mult pe gânduri, l-a luat în brațe și l-a dus în casă, lângă soba în care ardeau câteva vreascuri.

În ziua aceea părinții împreună cu frații ei mai mari erau plecați, ca de obicei, la lucru prin sat sau prin pădure, după lemne. Fetița își dorea foarte mult un animăluț care să-i țină companie și cu care să se joace cât timp ei erau plecați, dar părinții nu erau de acord, deoarece nu își doreau încă o gură de hrănit. Știind acestea și gândindu-se că va fi certată, fetița a ascuns cățelul într-o cutie.

Însă, la întoarcere, tatăl a găsit cățelul și, fără să stea prea mult pe gânduri, l-a izgonit afară fără să-i pese de plânsetele copilei.

Fetei i s-a făcut milă de cățel, iar mai târziu, când părinții nu erau atenți, a ieșit pe furiș în căutarea cățelului. Până să-i fie observată lipsa, afară se întunecase de mult. Abia când se pregăteau de culcare, părinții au văzut că Maria lipsește și au plecat în căutarea ei. Au găsit-o la marginea unei păduri cu cățelușul în brațe, reușise să-l găsească, dar pierduse drumul înapoi spre casă, deoarece se

întunecase. Cățelul o ajutase să se încălzească și să nu-i fie frică. Văzând acestea părinții au hotărât să o lase pe Maria să păstreze cățelul și s-au întors cu toții acasă. Cățelușul nu era însă unul obișnuit, era cățelul lui Moș Crăciun, trimis înadins să încerce mila acelei familii, iar în acea noapte a apărut ca prin minune un brad frumos împodobit cu o mulțime de cadouri pentru toată lumea și masa fu plină de bunătăți. A fost cel mai frumos Crăciun din viața lor.

Poveste de Crăciun

GHEONEA ȘTEFANIA

Clasa a VII-a B

Nora era o fetiță de la orfelinat în vârstă de 10 ani, care nu credea în magia Crăciunului sau în Moș Crăciun.

Cu toate că toți încercau să o facă să creadă, ea pur și simplu refuza. Ceilalți copii începuseră să o creadă ciudată și o marginalizau. Ei nu prea îi păsa deoarece fusese abandonată la orfelinat și era singură de când se știa. Deja se împăcase cu gândul că nu va veni nimeni să o ia vreodată de acolo.

Dar de ce nu credea Nora în magia Crăciunului sau în Moș Crăciun? Ura să vadă cum dorințele celorlalți se împlinesc când ale ei nici măcar nu erau auzite. Ura să îi vadă pe ceilalți copii alături de familiile lor când ea nici măcar nu avea una.

Era Crăciunul, însă pentru ea nu era decât o zi de iarnă la fel ca toate celelalte de până atunci. Stătea în camera ei gri din orfelinat și se uita pe fereastră la casele frumos decorate și la familiile care petreceau fericite în ele. Nu avea niciun sentiment, nicio emoție, știa că și anul ăsta va fi la fel ca toți ceilalți.

Afară se lăsa noaptea când deodată focul șemineului din camera sa se stinge brusc și un vânt rece intră înăuntru. Nora se sperie puțin și face câțiva pași spre șemineu, când deodată ceva mare și roșu cade pe horn direct în șemineu făcând un val de cenușă peste tot. Nora tușește și, după ce valul de cenușă se duce, vede în fața ei un bătrân grăsuț cu barbă albă și puțin amețit.

– Tu cine mai ești și ce cauți aici? întrebă fata încrucișându-și brațele.

– Nu știi cine sunt? întrebă bătrânul surprins.

– Nu. Și ai face bine să-mi spui! spuse fetița încruntată.

– Eu sunt Moș Crăciun, Nora! spuse moșul.

– Da, sigur și eu sunt prințesă... Stai așa, de unde știi cum mă cheamă? întrebă fetița suspicioasă.

– Moș Crăciun știe tot! spuse moșul zâmbind.

– Dacă într-adevăr ești Moș Crăciun, de ce nu ai venit până acum în niciun an la mine? întrebă fetița dezamăgită.

– Nu mi-ai scris niciodată, a fost mult mai greu să ajung la tine. Sunt mii de copii în lumea asta! spuse moșul încercând să nu o dezamăgească mai tare.

– Sigur că nu am făcut-o niciodată, tu nu ești real! Sigur visezi! spuse Nora ciupindu-se pentru a se trezi.

– Nu e un vis, Nora. Sunt real, spuse moșul

încercând să o facă pe Nora să înțeleagă.

– Atunci de ce ai venit abia acum la mine? spuse fata pe un ton nervos.

– Ți-am zis, a fost mult mai greu să ajung la tine, pentru că nu mi-ai scris niciodată. Dar am venit să-ți propun ceva, spuse moșul cu un zâmbet cald.

– Ce anume mai exact? întrebă Nora puțin curioasă.

– Vino cu mine la Polul Nord, vei fi fericită acolo. Vei trăi viața pe care ți-o dorești alături de mine și de elfii mei și vei avea tot ce îți dorești, spuse moșul cu speranță.

– De ce ai face asta pentru mine? întrebă Nora cu o sclipire în ochisorii ei albaștri.

– Pentru că știu cât de greu ți-a fost aici și pentru că meriți mult mai mult decât atât. Și pentru că... ar fi trebui să vin mai demult la tine și îmi pare rău că nu am făcut-o, spuse moșul simțindu-se vinovat.

Pentru câteva momente, Nora se uită la el gânditoare, după care, fără alte cuvinte, îl îmbrățișează pe Moș Crăciun și îi mulțumi pentru faptul că a venit la ea, chiar dacă nu mai venise niciodată la ea până atunci. Nora îi spune că vrea să meargă cu el la Polul Nord.

Și așa, Nora a devenit un spiriduș al moșului, iar de atunci ea crede în magia Crăciunului și dorește tuturor să li se îndeplinească dorințele.

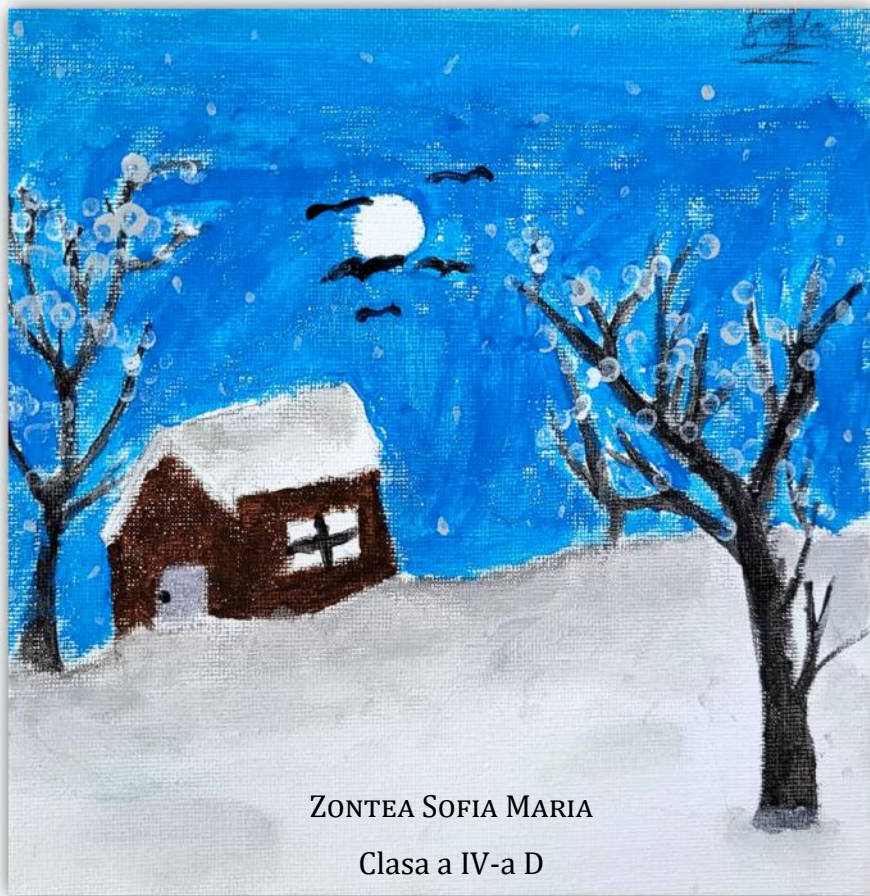
Iarna

DAMIAN IRINA ELENA

Clasa a II-a B

Într-o zi Mihai a ieșit afară din casă când a început să ningă. El a văzut o mulțime de păsări. S-a dus în casă să ia pâine pentru păsările. După ce păsările au terminat de mâncat, Mihai s-a gândit să ridice un om de zăpadă. Zis și făcut. A făcut trei bulgări de zăpadă, a luat o tigaie, un morcov, o mătură, un fular și niște pietre. Le-a pus la un loc și a terminat omul de zăpadă.

– Îmi place iarna! spuse el.

ZONTEA SOFIA MARIA

Clasa a IV-a D

Un Crăciun de povere

FOTACHE ALESSIA

Clasa a VII-a A

Era o seară liniștită de decembrie, iar satul era îmbrăcat în mantia albă a zăpezii. Fiecare fereastră strălucea de lumina caldă a lumânărilor, iar mirosul de cozonaci proaspăt scoși din cuptor umplea aerul. În mijlocul acestui tablou magic, Ana, o fetiță de 10 ani, cu obraji roșii ca merele, aștepta cu nerăbdare, sosirea lui Moș Crăciun.

În casa lor modestă, dar primitoare, Ana și frățiorul ei mai mic, Matei, împodobeau bradul. Crenguțele erau încărcate cu globuri colorate și beteală strălucitoare, iar steaua din vârf părea că atinge tavanul. Cu toate acestea Ana era îngrijorată. Anul acesta familia lor nu avea bani să cumpere cadouri. Mama lor le explicase că cel mai important lucru de Crăciun era să fie împreună, dar Ana își dorea cu ardoare să-i facă o surpriză frățiorului ei. Așa că, în noaptea de Ajun, Ana s-a strecurat afară, purtând o căciuliță groasă și o pereche de mănuși de lână. Aerul rece o pișcă de obraji, dar zâmbetul ei nu dispărea. Știa că în pădurea de la marginea satului creșteau brazi cu conuri mari, iar Matei adora să colecționeze conuri. „Dacă nu pot cumpăra un cadou, îl voi crea!” și-a spus ea.

Zăpada scârțâia sub pașii ei, iar luna plină lumina drumul printre copaci. Ajunsă în pădure, Ana a adunat câteva conuri frumoase și le-a pus în coșul ei mic. Dintr-odată s-a auzit un sunet ciudat.

Era ca un clinchet de clopoței, dar nu venea din sat. Curioasă s-a îndreptat spre sursa sunetului. Spre surprinderea ei a găsit o sanie micuță trasă de un ren. Lângă sanie, un bătrânel îmbrăcat în roșu se pregătea să plece.

– Ho, ho, ho! spuse Moș Crăciun, văzând-o pe Ana. Ce cauți tu singură în pădure, micuțo?

– Caut un cadou pentru fratele meu, Matei, răspunse Ana cu sfială.

– Păi în pădure cauți tu cadoul? spuse Moș Crăciun zâmbind.

Moșul zâmbi iar și se aplecă spre ea.

– Doar am glumit cu tine, ești o soră tare bună, Ana, spuse Moșul cu glas blând. Dar noaptea e rece, iar pădurea poate fi periculoasă. Nu ar trebui să fii aici singură.

Ana își coborî privirea, strângând coșulețul cu conuri.

– Știu, dar Matei merită un Crăciun frumos. Dacă nu putem cumpăra jucării, măcar să-i ofer ceva făcut cu dragoste.

– Hai, acum du-te repede! Familia ta te așteaptă.

Ana alergă înapoi spre sat, simțindu-și inima plină de bucurie. Ajunsă acasă, a așezat cutia sub brad și i-a arătat frățiorului ei conurile pe care le strânsese. A doua zi dimineață, Matei a găsit cadoul de la Moș Crăciun. A primit un trenuleț de lemn care mergea singur atunci când era împins ușor.

Bucuria lui Matei a fost neprețuită, iar Ana și-a simțit sufletul cald știind că a reușit să îi aducă un cadou minunat fratelui ei. De atunci Ana a purtat brățara pentru a-și aminti mereu că miracolele există.

Astfel Crăciunul acela a devenit o poveste de neuitat pentru toți din familia lor.

Iarna minunată

BĂETU MATEI EDUARD

Clasa a II-a B

Este iarnă. Astăzi Matei a ieșit să se joace în zăpadă. El se joacă printre fulgii de nea, hrănește păsărelele cu firmituri de pâine și construiește un om de zăpadă. Îi pune nasturi, mănuși, o mătură și o găleată în loc de pălărie.

A fost o zi de iarnă minunată.

Iarna

COZMA ANNA ELENA

Clasa a II-a B

Este anotimpul numit iarnă. Alex a ieșit afară să se joace în zăpadă. El încearcă să prindă niște fulgi. Însă vede niște vrăbiuțe și încearcă să le hrănească cu semințe. După ce a terminat de hrănit vrăbiuțele, el își propune să facă un om de zăpadă. Când termină zice bucuros:

– Ce frumos este omul de zăpadă pe care l-am făcut! Mie îmi place iarna, mai zise Alex privind-și omul de zăpadă.

Ce veste minunată!

Iisus Hristos s-a născut în seara de 24 decembrie, într-o iese din localitatea Betleem. De la nașterea acestuia au venit toate sărbătorile frumoase, printre care și Crăciunul, care are foarte multe tradiții precum împodobirea bradului, mersul cu colindatul sau tăierea porcului.

Nașterea lui Iisus nu a fost întâmplătoare, ci a fost un dar trimis de Dumnezeu pentru a aduce pace, iubire și speranță întregii lumi. Deși s-a născut în sărăcie, Iisus avea să devină Mântuitorul nostru, Cel care ne învață să fim buni și să iubim. În noaptea nașterii Sale păstorii care vegheau peste turmele lor au fost vizitați de un înger care le-a adus această veste minunată.

Astăzi s-a născut Mântuitorul, care este Domnul Iisus. De atunci Crăciunul a devenit sărbătoarea cea mai așteptată, o zi în care ne amintim de dragostea pe care Dumnezeu a dovedit-o oamenilor prin trimiterea Fiului său pe pământ.

Crăciunul nu este doar o sărbătoare a împodobirii bradului sau a oferirii darurilor, ci este una a luminii pe care Hristos a adus-o în lume, în inimile noastre. Să ne bucurăm de această lumină și s-o împărțim cu ceilalți.

HÂNCU DARIA MARIA, clasa a IV-a A

Crăciunul

Ninge încet de asta seară,
Pe uliță-i omăt iară,
Eu privesc de la fereastră,
Cum se-așterne neaua groasă.

E Crăciun la noi în casă,
Stăm îngrămădiți la masă,
Cu bucate foarte-alese,
Bune chiar pentru prințese.

Suntem toți prezenți în casă,
Astfel seara e frumoasă.
Spunem rugăciuni la masă,
Asta e datina noastră.

Chiar de suntem mulți în casă,
Atmosfera e frumoasă
Și cântăm cu toți colinde
Învățate dinainte.

Mama și cu bunicuța
Fac plăcintele fuguța,
Iar mătușa cea bătrână
Face-o prăjitură bună.

Asta este casa noastră,
Este mică, dar frumoasă,
Iar în prag de sărbătoare
Ea devine cea mai mare.

HÂNCU DARIA MARIA
Clasa a IV-a A

Iarna

Frigul sosește grăbit,
Dar când ajunge, e liniștit,
Fulgii se lasă ușor pe apa rece de izvor,
Pădurea adormită este foarte liniștită.

Omătul scârțâie sub picioare,
Iar afară nu e soare.
Pod de gheață s-a format,
La derdeluș am plecat.

Iarna e pe terminate.
Nu știu cum, dar le-am făcut pe toate.
Iarna e un anotimp frumos,
Dar și foarte friguros.

ȘARPE ANA ȘTEFANIA
Clasa a IV-a A

Bradul

Bradul noi l-am împodobit,
În haină albă strălucitoare,
Mii de luminițe am aprins,
Apoi steaua în vârf arzătoare.

Am pus fursecuri, lapte, portocale,
Ca moșul să guste din fiecare,
Apoi, cu bucurie mare,
El ne lasă cadouri la fiecare.

SĂLCEANU DAVID ANDREI

Clasa a IV-a A

Numele și prenumele elevului:
CUDĂLBEANU SOFIA-MARIA
Clasa: a IV-a A
Școala Gimnazială „Dan Barbilian”
Localitatea: Galați
Județul: Galați
Cadru didactic: Epure Florentina
Cristina

În Ajun

Era Ajunul Crăciunului. Un băiat, pe nume Andrei, stătea la fereastră privind stelele. În sat se auzeau colindători. Băiatul își dorea foarte mult să primească niște patine, însă familia lui nu avea posibilități financiare să i le ofere. Dimineața, când s-a trezit, a găsit sub brad patinele dorite. Uimit și-a întrebat părinții de unde este cadoul. Vecinul lor, un bătrân singur, i-a zâmbit din pragul ușii, spunându-i: „Crăciunul înseamnă să dăruiești și să fii mai bun.” Matei i-a mulțumit și a înțeles că magia Crăciunului constă în iubire și speranță. A fost un Crăciun de neuitat.

PETREA RAREȘ TEODOR
Clasa a IV-a A

Iarna

Fulgi de nea dansează-n zare,
Se aștern blând pe cărare.
Copiii râd și fac bulgari mari,
Iar pe deal sănii alunecă ușor.

În glas de vânt și joacă vie
E iarna plină de bucurie.
O lume albă, un vis curat,
O poveste ce nu s-a uitat.

ENE GABRIELA RUXANDRA
Clasa a IV-a A

Târziu când zăpezile sunt albastre

Fănuș Neagu este un povestitor, memorialist, nuvelist, romancier și dramaturg român, cunoscut copiilor datorită celor patru povestiri care îl au ca protagonist pe Bănică: „În Ajun de Anul Nou”, „Descoperind râul”, „Covorul violet” și „Târziu, când zăpezile sunt albastre”.

Ultima dintre acestea i-a inspirat pe elevii clasei a IV-a C în creațiile lor literare.

EU ȘI SOBA MEA

Într-o zi friguroasă de iarnă eu cu câinele meu Tocmel am observat că stupii sunt îngropați în zăpadă. M-am speriat deoarece am crezut că albinele vor decora.

Eu cu Tocmel am decis să aducem soba acolo unde erau albinele. Am luat soba cu ajutorul câțelului meu dar decalat se aude:

— Hei, meu stăpăne să îmi pui lemne! Era soba.

Bănică adică eu, m-am speriat auzind soba vorbind, dar mai apoi mi-am adus aminte ce a zis. Am pus lemnele în foc și am început să o duc spre albine.

După 10 minute de cărat soba, m-am bucurat auzind zăvorștul albinelor. Am pus-o lângă stup iar mici după 10 secunde zăpada începea să se topească.

În concluzie mie mi-a plăcut această experiență mai ales că am ajutat albinele care erau aproape moarte din cauza frigului.

PALADE ADRIANA, clasa a IV-a C

Eu și soba

Era o zi frumoasă de iarnă, eu și Tocănel stăteam în căldura oferită de casă. Tocănel se gândea la albine și spuse:

- Bănică, vrei să vizităm albinele?
- Sigur că da. Stai să luăm soba ca să ne încălzim.

Tocănel, adu roțile!

Ei au mers la locul în care stăteau albinele, dar nu le-au văzut nici pe ele, nici stupii.

- Unde sunt albinele și stupii? Întrebă Bănică.
- Cred că sunt acoperiți de zăpadă, spuse Tocănel. Noroc că am adus soba cu noi.

– Ai dreptate, Tocănel.

– Haide să le ajutăm.

Soba a dezghețat stupii. Cei zece stupi erau acum încălziți.

– Ce bine că ne-ați salvat! Muream de frig. Mulțumim pentru ajutor! spuseră albinele recunoscătoare. Ce frumos este să simți căldura din nou!

RĂILEANU EMA REBECA, clasa a IV-a C

Bănică s-a dus cu soba în livadă pentru a le încălzi pe albine. Albinele se întrebară:

- Of, când vine copilul ăsta?
- Am ajuns. Și nu-mi mai spune copil, chiar nu știu cum mă cheamă.
- Logic. Te cheamă Bănică.

Soba era maro, făcută din cărămizi. În livadă așteptau albinele cuminți, dar înăuntru era foarte frumos. Peste 10 minute albinele s-au încălzit.

- Mulțumim!
- N-ai pentru ce. Ce se aude?
- Nuuu! Vine furtuna!

Bănică, copil sufletist cum e el, le-a luat pe albine în casă ca să nu înghețe.

- Ce ciudată a fost ziua de azi!

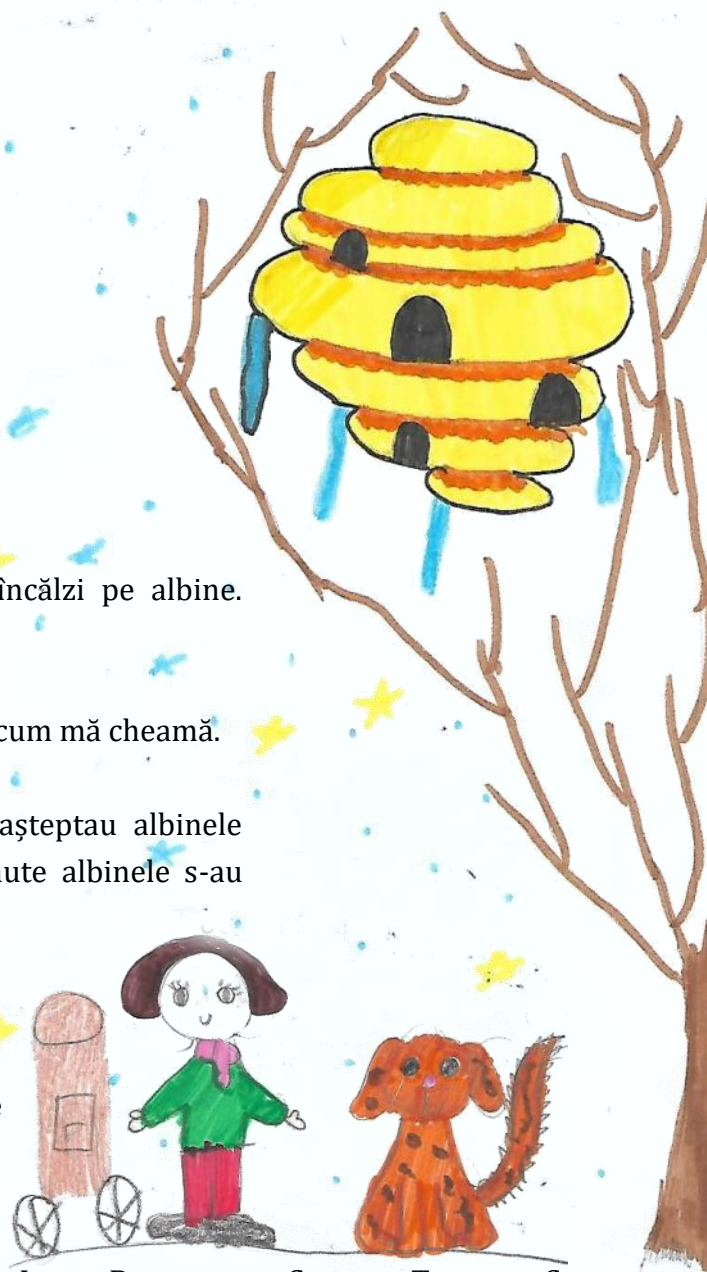
CHISCOP ANA MARIA, clasa a IV-a C

Am ieșit cu soba în livadă pentru a încălzi stupii. Îl văd pe Tocănel venind în urma mea și îl strig.

- Hai, Tocănel!
- Vin, Vin!

E zăpadă peste tot. Aud viscolul hohotind deasupra capului meu, iar soba sfârâie neîncetat. Simt că îmi e cald, chiar dacă afară e frig, fiindcă am mâinile pe sobă. Totuși obrajii mi se îmbujorează, iar picioarele îmi tremură. Miroase a plăcintă, a sarmale și a cetină de brad. Apoi eu și Tocănel, obosiți, ne-am culcat.

IVAȘCU SARA MARIA, clasa a IV-a C

IOANA BOTEZATU ȘI CIOBANU TEODORA CRISTINA

*„Les émotions les plus belles
sont celles que tu ne ne sais pas
expliquer.”*

Charles Baudelaire

*Novembre il fait froid
Tous les arbres se défeuillent
Mais mon sapin non.*

DODU CĂTĂLINA - clasa a VII-a B

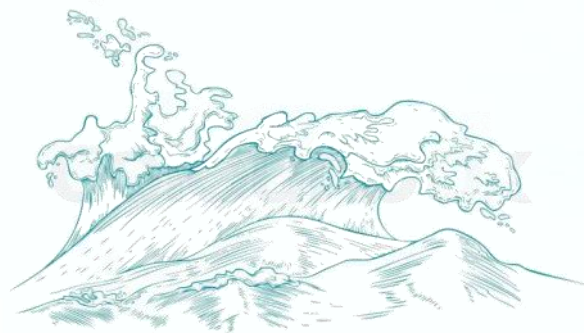

*Sur la fine feuille blanche
A écrit un stylo rouge
Calme et silencieux.*

COTĂRLEȚ SOFIA MARIA - clasa a VII-a B

*La brise du vent froid
Dans le calme du ciel bleu
Il a sifflé fortement.*

CORDUN ELENA CRISTINA - clasa a VII-a B

*La mer calme, immense
Le sable sous les pieds
La chaleur me pousse vers l'eau.*

DUMITRU RĂZVAN LUCIAN - clasa a VII-a B

*Dans cette sombre soirée
Sans aucun doute la bougie
Brulait seule et jeune.*

BICHIR ALEXANDRA ELENA - clasa a VII-a B

*Bas, noires nuages
On annonce la neige
Tous se préparent.*

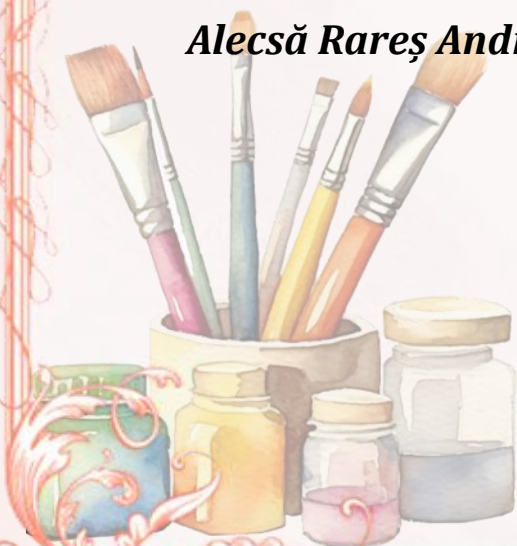
CRISTIAN MIRUNA GABRIELA - clasa a VII-a B

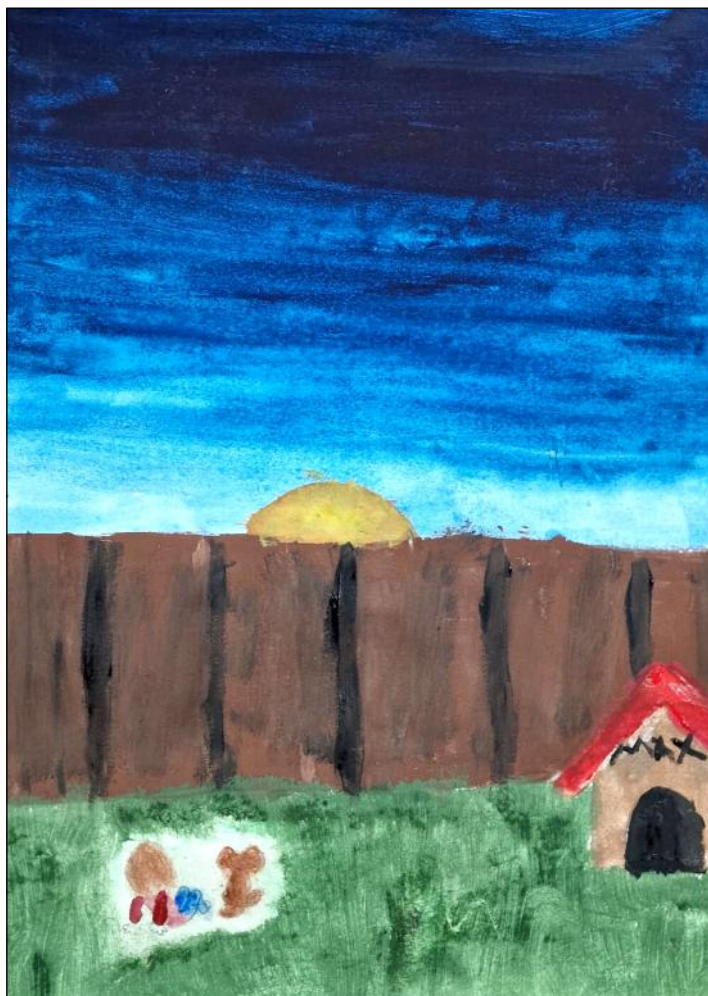
Pagina artei

Artiștii noștri:

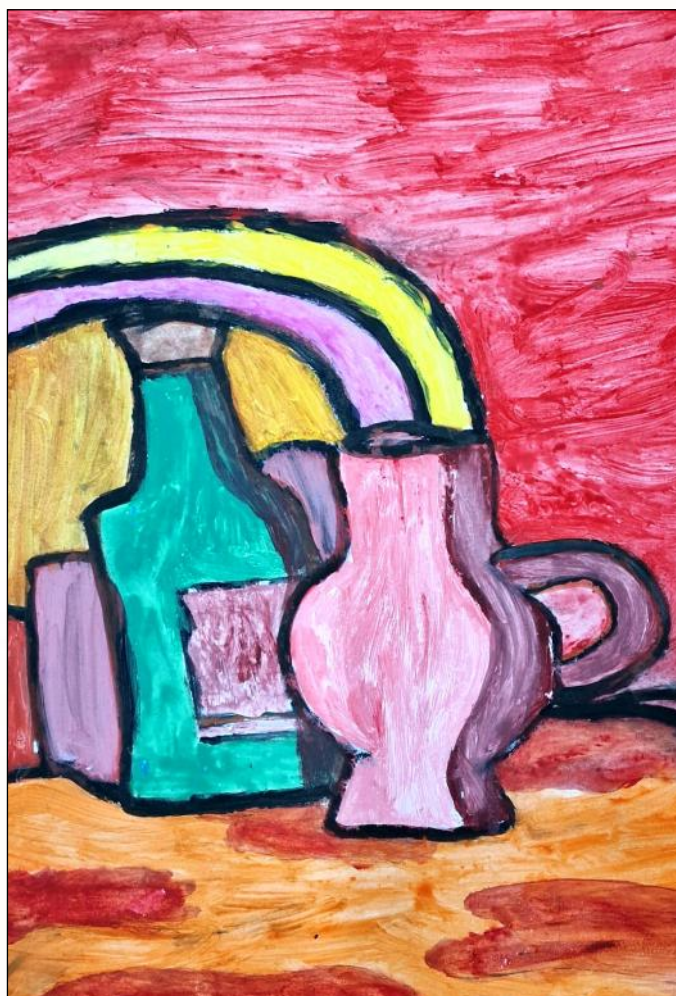
Dinu Ariana Ștefania
Dinu Rebeca Maria
Basalic Alexia Andreea
Lungu Sonia
Nechifor Carina
Bratu Daisia
Airinei Daria
Balica Daria
Balmuș Darius
Alecsă Rareș Andrei

Mocanu Mihai Alexandru
Lefter Ștefan Alexandru
Neculai Andrei Luca
Cudălbeanu Sofia Maria
Șelaru Giulia Elena
Lazăr-Pruteanu Albert
Ghisman Luca Gabriel
Stratulat Antonia Maria
Vodarici Raluca Elena

NECHIFOR CARINA, clasa a VI-a B

BRATU DAISIA, clasa a VI-a B

DINU ARIANA ȘTEFANIA, clasa a V-a B

DINU REBECA MARIA, clasa a V-a B

BASALIC ALEXIA ANDREEA, clasa a V-a B

LUNGU SONIA, clasa a VI-a B

ALECSĂ RAREȘ ANDREI, CLASA A VI-A B

MOCANU MIHAI ALEXANDRU, clasa a VI-a B

AIRINEI DARIA, clasa a VI-a A

BALICA DARIA, clasa a V-a B

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a VI-a B

STRATULAT ANTONIA MARIA, clasa a IV-a A

Curiozități, jocuri

Din sumar:

Home - un documentar regizat de Yann Arthes-Bertrand / 61

Știați că... / 62

Dress to impress / 64

HOME – UN DOCUMENTAR REGIZAT DE YANN ARTHES-BERTRAND

„Home” este un documentar cu un puternic impact emoțional, cu imagini superbe care te țin înmietrit în scaun. Regizorul ne plimbă de-a lungul filmul în peste 50 de țări pentru a ne spune povestea casei noastre, a tuturor, povestea Pământului.

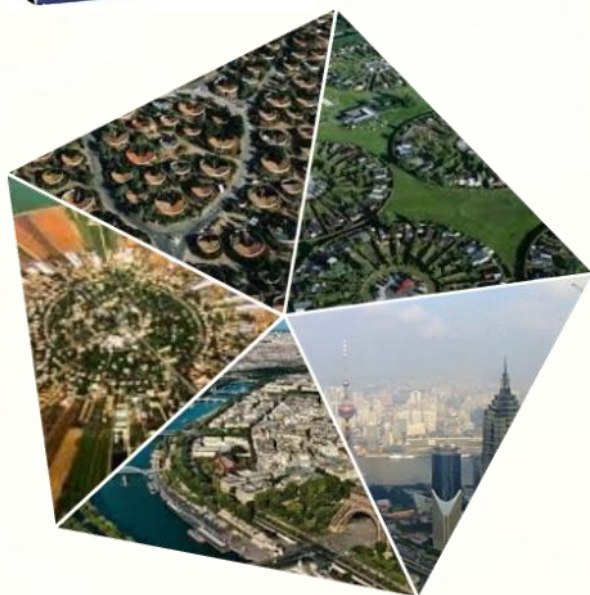
Pământul este un miracol apărut în urmă cu 4,54 miliarde de ani. La început a fost haos, doar vulcani de foc, apoi au apărut apele care au dus la formarea solului, bogat în humus. Un alt miracol: primele forme de viață apărute în izvoarele termale, arheobacteriile, strămoșii tuturor speciilor de plante. Aceste bacterii mici au schimbat destinația planetei, transformându-i atmosfera. Apoi au apărut copacii, care se dezvoltă cu energia soarelui pe care o transformă în lemn și frunze. Viața rămâne un mister. Au început să se formeze familii de animale care s-au adaptat habitatelor trăind în echilibru cu natura. Fiecare avea rolul și locul său.

În urmă cu 200 000 de ani, am apărut noi, homo sapiens, schimbând, cu timpul fața Pământului prin acțiunile noastre. La început, omul a fost nomad, apoi negustor și odată cu descoperirea agriculturii, care a schimbat lumea, fiind prima revoluție, au apărut orașele și civilizația. Lumea a început să se dezvolte într-un ritm alert. Industria, agricultura, forarea continuă pentru resurse au dus la efecte negative asupra Pământului. Din anul 1950, populația lumii s-a triplat, astfel cerea consumatorilor a crescut considerabil. Luăm din resursele Pământului, secătându-l fără să gândim o clipă că acestea vor dispărea.

În nebunia noastră de a ne satisface necesitățile, defrișăm păduri în locul cărora plantăm monoculturi de palmier, eucalipt pentru celuloză, soia pentru furaje și pentru a folosi lemnul copacilor la fabricarea cherestelei. Prin emanarea noxelor producem efectul de seră, atât de periculos întregii planete, ducând la topirea celor mai bătrâni ghețari. Secătuim apele, astfel încât micșorăm debitele unor fluvii care nu mai ajung să alimenteze oceanele. Am schimbat Pământul cum am vrut noi, fără a cere voie cuiva, fără a pune prea multe întrebări, fără să ne asumăm răspunderea pentru răul făcut.

Schimbarea vine tot de la noi, oamenii, prin uniune și profitând de inteligența speciei noastre, poate am putea salva doar o mică parte din ce am distrus.

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a VI-a B

Vizionarea acestui documentar m-a făcut să mă gândesc la modul în care trăim și la impactul pe care îl avem asupra planetei. Prima mea impresie despre film a fost legată de frumusețea extraordinară a imaginilor prezentate. Am văzut peisaje din toate locurile de pe planetă, păduri nesfârșite, oceane mari, munți înzăpeziți și deșerturi fierbinți. Acestea mi-au transmis o stare de respect pentru natură. Am realizat că planeta este un loc uimitor ce trebuie neapărat protejat de către toți locuitorii săi.

AIRINEI DARIA, clasa a VI-a A

Știați că...

Viața a apărut acum 4 miliarde de ani, iar noi oamenii am apărut acum 200 000 de ani. Mineralele și materialele sunt mai vechi decât Pământul, sunt praf stelar. Apa și aerul sunt inseparabile. Echilibrul fiecărui ocean depinde de corali. A fost nevoie de peste 4 miliarde de ani pentru a apărea copacii. Copacii sfidează gravitația, fiind singurul element natural în mișcare perpetuă către cer.

După 180 000 de ani de trăi nomad, datorită unui climat mai blând, oamenii s-au stabilizat. Nu mai depind de vânătoare pentru a supraviețui. Bărcile i-au ajutat pe oameni să devină navigatori. Majoritatea oamenilor trăiesc pe coastele continentelor, pe malurile lacurilor și râurilor. Oamenii au luat doar strictul necesar de la pământ, astfel relația dintre oameni și planetă a fost mult timp echilibrată. Educația era un privilegiu rar. Copiii sunt singura avere a familiei, pentru că o pereche suplimentară de mâini e necesară supraviețuirii.

Pământul hrănește oamenii, îi îmbracă și le asigură cele necesare. Orașele schimbă natura umană, ca și destinul său. Ceea ce pământul oferă fermierului, orașeanul cumpără, vinde, schimbă. Invenția agriculturii a transformat viitorul animalelor sălbatice care căutau hrana, a fost prima mare evoluție. Pentru agricultură, oamenii au folosit energia animalelor și a plantelor, de care au profitat. Noi, oamenii suntem ca orice specie de pe pământ, principala noastră grijă zilnică fiind să ne hrănim. Oamenii au modelat pământul cu răbdare și devotament. Agricultură rămâne cea mai frecventă ocupație de pe pământ.

În ultimii 60 de ani, populația pământului aproape s-a triplat. În Shanghai, 3000 de turnuri și de

zgârie-nori au fost ridicați în 20 de ani, iar alte câteva sute sunt în construcție.

America a fost prima țară care a stăpânit puterea fenomenală a „aurului negru”. Mașinăriile au înlocuit oamenii. Un litru de petrol generează aproximativ o sută de perechi de brațe care lucrează 24 de ore. În lume, doar 3% dintre fermieri folosesc tractoare. Agricultură se bazează pe petrol și hrănește de două ori mai mulți oameni. Viața noastră e dependentă de petrol.

În Los Angeles, numărul mașinilor e aproape egal cu cel al locuitorilor. În Beijing, există case identice. Automobilul a devenit simbolul confortului și al progresului. Cu cât lumea evoluează cu atât are mai multă nevoie de energie. Dubai are puține resurse naturale, dar are bani din care din petrol aduce milioane de tone de materiale.

Lumea marină acoperă trei sferturi din planetă. Din 1950, pescuitul industrial a crescut de 5 ori, de la 28 la 100 de milioane de tone metrice pe an. Mii de vapoare gonesc oceanele. Mulți pești mari au fost eliminați pentru că n-au timp să se reproducă.

Pădurile oferă umiditatea necesară vieții, sunt părinții ploilor. Aceste păduri oferă și leacuri care ne pot vindeca. Mangrovele sunt ecosisteme de tranziție între mediul terestru și cel marin, adaptate să trăiască în zonele de maree. Mangrovele protejează coasta de uragane, valuri mareice și eroziune. Pe dealurile din Haiti, doar 2% din păduri mai sunt în picioare. Ghețarii din Himalaya sunt izvorul marilor fluvii asiatice. În Siberia este atât de frig încât pământul e mereu înghețat. Am creat fenomene pe care nu le putem controla. De la originea noastră, apa, aerul și formele de viață sunt strâns legate.

20% din populația mondială consumă 80% din resursele planetei. Se cheltuiește de 12 ori mai mult pe arme. Un miliard de oameni n-au acces la apă potabilă curată. Aproape un miliard de oameni suferă de foamete. Peste 50% din recoltele lumii sunt folosite ca furaje sau biocombustibil. 40% din terenul agricol e degradat. În fiecare an, 13 milioane de hectare de pădure dispar. Temperatura medie a ultimilor 15 ani e cea mai mare din istorie. Mai avem jumătate din pădurile omenirii. Depinde de noi ce alegeri facem și cum vom continua să trăim.

PENU GABRIELA, clasa a VI-a B

Împreună pentru pace

IVANOV AMALIA, clasa a VII-a B

Stop violența! Este un apel la acțiune care trebuie să rezoneze în inimile tuturor. Violența sub orice formă afectează nu doar victimele, ci și comunitatea în ansamblu. Este esențial să înțelegem că violența nu este o soluție, ci o problemă care necesită o abordare complexă și empatică.

În acest eseu voi explora cauzele violenței, impactul acesteia asupra societății și modalitățile prin care putem contribui la stoparea ei. Cauzele violenței sunt variate și adesea interconectate. Factori precum sărăcia, educația precară, lipsa de oportunități și influențele negative din mediul familial pot contribui la apariția comportamentelor violente. De asemenea este important să conștientizăm că fiecare persoană are puterea de a schimba aceste circumstanțe prin educație și prin promovarea valorilor pacifiste. Impactul violenței este unul devastator. Victimele nu suferă doar fizic, ci și emoțional, iar traumele pot dura o viață întreagă. Pentru a stopa violența, este esențial să promovăm dialogul și înțelegerea. Fiecare dintre noi poate contribui prin a fi un model pozitiv și prin a susține inițiativele care promovează pacea.

În concluzie, stoparea violenței necesită un efort comun din partea fiecărei persoane. Este responsabilitatea noastră să ne educăm și să ne implicăm activ în comunitățile noastre pentru a crea un mediu mai sigur și mai pașnic

Dress to impress

Dă frâu liber creativității în **Dress to impress**, gata să devii cel mai tare designer de modă din România? În *Dress to impress* ai șansa să îți pui la încercare imaginația și să creziți ținute spectaculoase care să impresioneze lumea.

Cum funcționează? Primești o temă, de la *Glamour Hollywood* până la *Aventurier în junglă*. Alege dintre mii de haine, accesorii și coafuri. Concurează pe podium, defilează și impresionează

de personalizare, competiții palpante și voturi prietenoase, recompense care te ajută să devii un adevărat expert în modă.

De ce să-l joci? Pentru distracție garantată, îți dezvoltă creativitatea, socializezi cu alți pasionați de modă din întreaga lume.

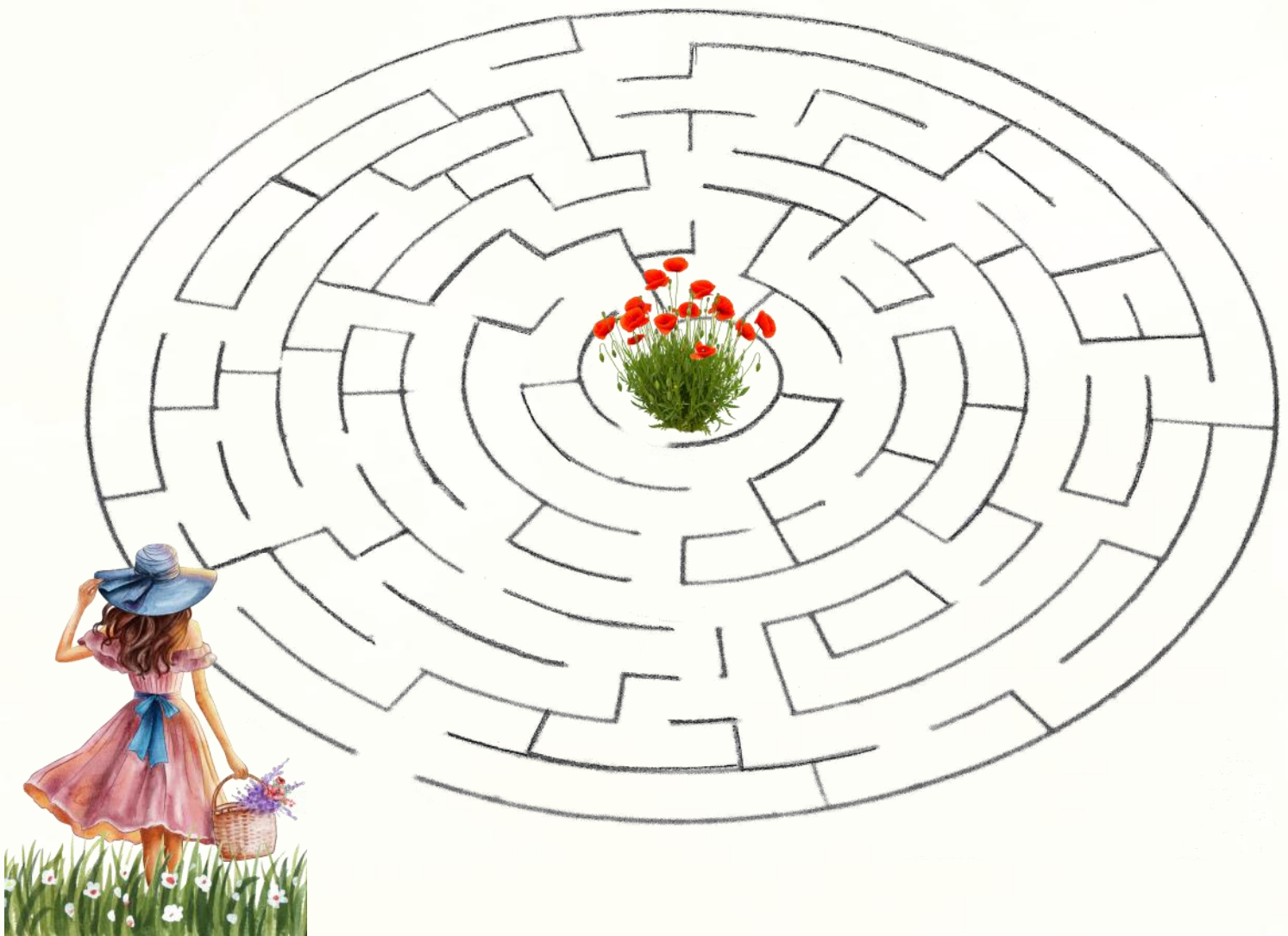
Intră acum în *Dress to impress* și arată tuturor că stilul tău este de neuitat. Fii tu cel care stabilește tendințele!

Ce face jocul special? Posibilități infinite

HAMZA REBECA MARIA, clasa a V-a B

Alina dorește să culeagă maci pentru a completa buchetul pregătit pentru mama ei.

Ajut-o să găsească drumul spre aceste flori.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI
STRADA FURNALIȘTILOR NR. 3, COD 800622
TELEFON/FAX 0236414095
[HTTPS://WWW.SCOALADANBARBILIANGALATI.RO](https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro)
SCOALA43GL@YAHOO.COM